

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ «ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Υπεύθυνος συντάξεως
κατὰ νόμον

ὁ κ. Δ. Ι. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ
Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου

Ὅργανον τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριτῶν μεταδίδον τὰς σκέψεις
καὶ γνώμας αὐτῶν, ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων τοῦ Μεγ. Χωριοῦ.

Ἀποστέλλεται δωρεάν καὶ ὅταν τὸ διαβάσητε, νὰ τὸ δώσητε νὰ
τὸ διαβάσῃ ὁποῖος γνωστός σας Μεγαλοχωρίτης ἢ Ρουμελιώτης
δὲν τὸ ἔλαβε.

ΙΟΥΝΙΟΣ 1964

Ἀριθμ. Φύλλου 18

1ον καὶ 2ον τρίμηνον

Γράψατε τὰ ζητήματα τοῦ
Χωριοῦ μας τακτικά.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ ΜΕΘ' ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
ΕΙΝΑΙ ΑΚΡΟΓΩΝΙΑΙΟΣ ΛΙΘΟΣ ΕΠΙΔΙΩΞΕΩΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΟΥ

ΒΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΧΡΕΟΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

Στὸ γραφικὸ Μεγάλο-Χωριό, ἀνεξάλειπτη μένει ἡ
ιερά μνήμη τοῦ Ὁσιομάρτυρος Γερασίμου τοῦ Νέου, τοῦ
Μεγαλοχωρίτη, ὁ ὁποῖος, πιστὸς στὴν Ἅγια πίστι τοῦ Κυ-
ρίου μας ἐμαρτύρησε στὰ 1812 στὴν Κωνσταντινούπολι.

Στέκονται ὄρθια ἀκόμη ὀλίγα εἰρήνια τοῦ σπιτιοῦ
του, ἐκεῖ πού γεννήθηκε καὶ μεγάλωσε, ἀλλὰ κανένα ἐκ-
κλησάκι δὲν ὑπῆρχε, γιὰ νὰ τιμηθῇ ἰδιαίτερα, ὅπως
πρέπει, αὐτὴ ἡ Ἅγια μόρφη, αὐτὸ τὸ σέμνωμα τῆς Ἑλ-
ληνικῆς εὐλαθείας καὶ πίστεως.

Αὐτὴ τὴν ἔλλειψι ἐρχόμεθα, ἤδη, νὰ καλύψωμε. Ἀ-
ποφασίσασαμε τὴν ἀνέγερσι μιᾶς ἐκκλησίας στὸ ὄνομα τοῦ
Μεγαλοχωρίτη Ἁγίου μας, τῆς πρώτης στὴ μνήμη του
ἐκκλησίας, στὸ σπῆτι ἐκεῖ ἀκριβῶς πού γεννήθηκε καὶ ζη-
τοῦμε τὴν ἐνίσχυσί Σας, τὸν ὀβολόν Σας, γιὰ τὴν ἀπο-
περάτωσίν της.

Συγκεντρώσαμε μέχρι στιγμῆς ὀλίγα χρήματα, πού
ξεχειλίζουν ὄχι φορτωμένα Ταμεία, ἀλλὰ ἀπὸ πλούσιες
καρδιές. Αὐτὰ ὅμως δὲν εἶναι ἀρκετά. Χρειαζονται καὶ
ἄλλα, χρειάζεται ἡ συμβολὴ τῶν πολλῶν γιὰ νὰ συμπλη-

ρωθῇ αὐτὸ τὸ ἔργο πού θὰ σταθῇ Μνημεῖο τῆς Μεγαλο-
χωρίτικης ψυχῆς.

Ἄς κοπῇ, ἂν εἶναι δυνατόν, μιὰ περιττὴ εὐχαρίστη-
σι, μιὰ σπατάλη, μιὰ μικρὴ, ἐλαχίστη, πολυτέλεια, ἀπὸ
τὸν καθένα καὶ ἄς προχωρήσωμε ὅλοι πρὸς τὸν ὠραῖο
σκοπὸ μας.

Δὲν πρόκειται, ὡς καὶ ὑμεῖς ἀντιλαμβάνεσθε, νὰ
προσθέσωμε ἀπλῶς εἰς τὰς τόσας ἄλλας Ἐκκλησίας
τοῦ χωριοῦ μας μίαν ἀκόμη τοιαύτην. Πρόκειται νὰ ἀνε-
γερθῇ ὁ ΠΡΩΤΟΣ Μνημειώδης Ναὸς τοῦ Μεγαλοχω-
ρίτη Ὁσιομάρτυρος ἐπάνω εἰς τὸν τόπον πού ἐγεννήθη
καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ θρησκευτικὸν χρεὸς ὅλων μας.

Ἐυλογίζομε στὴ Στοργὴ σας γιὰ τὸ χωριό, στὴν
εὐλάβειά Σας γιὰ τὸν Ἅγιο τοῦ τόπου μας, στὴν ἀφο-
σίωσί Σας γιὰ κάθε Μεγαλοχωρίτικο καὶ εἰμῶτα βέβαιον,
ὅτι ὅλα θὰ τὰ εὐλογήσῃ ὁ Θεός.

Με ἀγάπη πολλή,

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Τὴν 10ην Ἰουνίου ἐ.ε. συνεκλήθη ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ
Ἁγαθοεργοῦ Ἰδρύματος «ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Μενάνδρου 4 ἡ ἐτήσια τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν
τοῦ Συνδέσμου.

Ὁ Πρόεδρος κ. Δημήτριος Ἰ. Κοντομέρκος προέβη εἰς ἐκ-
τεταμένην λογοδοσίαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ
Συμβουλίου. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεγνώσθη ὁ ἀπολογισμὸς ἀπὸ 1
Ἰανουαρίου ἕως 31 Δεκεμβρίου 1963 καὶ ἀκολουθῶς ἀνεγνώ-
σθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Δ. Δασκαλοπούλου ἡ ἐν ἄλλῃ στήλῃ
δημοσιευομένη Ἐκθεσις τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ
ἀπολογισμοῦ καὶ ἐνεκρίθησαν ταῦτα ἀμοφῶνως ὑπὸ τῆς Συν-
ελεύσεως.

Ἐπίσης ἐνεκρίθη κατόπιν τροποποιήσεων τινῶν ὁ ὑποβλη-
θεὶς προϋπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Συνδέσμου διὰ

τὸ τρέχον οικονομικὸν ἔτος 1964.

Τέλος διενεργήθησαν ἀρχαιρεσίαι ἐκ τῶν ὁποίων ἐξελέγη διὰ
μυστικῆς ψηφοφορίας, συμφῶνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τοῦ
Συνδέσμου τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ Ἐξελεγκτικὴ
Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ νεοεκλεγέν Διοικητικὸν Συμβούλιον συνήλθε τὴν 15ην
ἰδίου μηνὸς εἰς τὴν πρώτην συνεδριάσιν του, καθ' ἣν συμφῶνως
πρὸς τὸ Καταστατικόν, καθηρτίσθη εἰς Σώμα ὡς ἑξῆς: Πρό-
εδρος Δημήτριος Ἰ. Κοντομέρκος, Ἀντιπρόεδρος Νικόλαος Ἰ.
Φλώρος, Γεν. Γραμματεὺς Γεώργιος Ἰ. Δανίλης, Ταμίας Κων-
σταντῖνος Δ. Σιαμανῆς καὶ Σύμβουλοι οἱ κ.κ. Κωνσταντῖνος
Δ. Βασιτάκης θεολόγος πρεσβύτερος, Ἀναστάσιος Δ. Χασκό-
πουλος καὶ Ἀθανάσιος Δ. Μπούρλος.

Ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐξελέγησαν
οἱ κ.κ. Σπυρίδων Ν. Βονόρτας, Γεράσιμος Ν. Λάιος καὶ Γεώρ-

γιος Σ. Ζαχαρόπουλος.

Διὰ τὴν Ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Ἡλίας Σ. Καρίπης, Ἀθανάσιος Ζ. Σκαρπῆς καὶ Νικόλαος Γ. Σκλαβούνος.

Κατὰ τὴν ἰδίαν συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐξελέγη ἡ ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ προβλεπομένη Ἐποπτικὴ Ἐπι-

τροπὴ ἐκ τῶν ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ ἀντεπιστελλόντων μελῶν τοῦ Συνδέσμου κ. κ. Νικολάου Σ. Βονόρτα, Δημ. Ἀ. Σιταρᾶ καὶ Ἰωάννου Χ. Μακρυγιάννη, με προϊστάμενον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης τὸν κ. Δημήτριον Ἀ. Σιταρᾶν. Ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ ἐποπτεία τῶν ἐκάστοτε δαπάναις τοῦ Συνδέσμου ἐκτελουμένων κοινωφελῶν ἔργων τοῦ Χωριοῦ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Χρήσεως 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1963

ΕΣΟΔΑ			ΕΞΟΔΑ		
Ἐπίλοιπον προηγ. χρήσεως 1962		187.039,40	Ἐπὲρ τοῦ Κοινωτ. Ξενοδοχείου	47.029,60	
Προϊὸν Χοροεσπερίδος 13.2.63	57.930,90		Ἐπὲρ τοῦ ὰρολογοστασίου (ἡλεκτρ. ἐγκατ.)	644	
Εἰσφοραὶ ὑπὲρ ἐιδικῶν σκοπῶν	19350	87.280,90	Ἐπὲρ τοῦ Κτιρίου Πνευματικῆς Στέγης	15.197	62.870,60
Εἰσφοραὶ ὑπὲρ τῆς «Φωνῆς Μεγάλου Χωριοῦ»	3.666		Ἐπὲρ τοῦ Ν. Ἀγ. Γερασίμου: Ἐναντι τοιχοποιίας	130.000,	
Εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ «Χρονικοῦ θυσίας Ἐθνομαρτ. Μεγαλοχωριτῶν 1942»	900	4.566	Ἀγορὰ 2 κήπων περιοχῆς νοοῦ	2.000	
Εἰσφοραὶ ὑπὲρ Ἀναδοσιώσεως Τοπιῶν		750	Ἐξοδα ὰργανώσεως ἐράνου κλπ.	5.062,90	137.062,90
Εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ Ἀγίου Γερασίμου	21.861		Ἐκδοσις ὑπ' ἀρ. 16 φύλλου περιοδικοῦ	14.250,	
Ἐρανος ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ Ἀγίου Γερασίμου	27.190		Ἐκδ. ὑπ' ἀριθ. 17 φυλ. περιοδ.	7.475,	
Προϊὸν πωλήσεως Φυλλάδων Ἀγίου Γερασίμου	190	49.241	Ἐκδοσις «Χρονικοῦ Θυσίας Ἐθνομαρτύρων Μεγαλοχωριτῶν 1942»	5.190,	26.915
Εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου		2.358	Ἐπὲρ δεινδροφυτείας τοπιῶν «Ἀγ. Ἀθανασίου»	2.075,50	
Συνδρομαὶ καθυστερ. 1957	50		Τέλεισις μνημοσύνων ἀποβιώσαντων Ἰδρυτῶν, Μ. Εὐεργετῶν καὶ Μελῶν	567	
» » 1958	50		Τυπογραφικαὶ, Δακτυλογραφικαὶ καὶ φωτογραφικαὶ ἐργασίαι	2.008,10	
» » 1959	50		Δῶρα ἑορτῶν Χριστουγέν. κλπ.	1.058	5.708,60
» » 1960	450		Τέλη τηλεγραφημάτων	109,90	
» » 1961	700		Τέλη συστημένης ἀλληλογραφίας	66,50	
» » 1962	2.630		Τέλη ἀπλῆς ἀλληλογραφίας	768,90	
» τρέχουσαι 1963	13.620		Τέλη ὘περαστ. κλπ. Τηλεφ. συνδιαλέξεων	1.169,10	2.114,40
» Προπληρωθεῖσαι	1.300		Χαρτοσημάνσεις ὑπομνημάτων καὶ αἰτήσεων	92,20	
Ἐγγραφῶν δικαιώματα	165	19.015	Προμήθειαι δραχμοποιήσεως ἐμβισιμάτων	52,60	
Χορηγήσεις ὑπὲρ τῆς Πνευματικῆς Στέγης	18.300		Ποσοστὰ εἰσπράξεως συνδρομῶν δι' εἰσπράκτωρος	1341	
Τόκοι	3.399		Διάφορα μικροῦξοδα γραφείου	595,80	2.081,60
Δάνεια	3.000		Ἀπόδοσις δωρεῶν ὑπὲρ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου	300	
Δωρεὰ ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ Ἀγ. Παρασκευῆς	50		Ἀπόδοσις δωρεῶν ὑπὲρ Ναοῦ Ἀγ. Παρασκευῆς	50	
Δωρεὰ ὑπὲρ τοῦ Ξενοδοχείου	500		Ἐξοδα Γεν. Συνελεύσεως	540	
Δωρεὰ ὑπὲρ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου	100		Συνδρομαὶ ἐντύπων καὶ Σωματείων	100	
Συμφηφισμὸς Ἐντάλματος Νο 577	1.921	27.270	Συμφηφισμὸς ἐντάλματος Νο 577	1.921	2.911
		377.520,30	Ἐπίλοιπον εἰς χρῆσιν 1964		137.856,20
					377.520,30

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἐν Ἀθῆναις σήμερον τὴν 8ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1964, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὠραν 5 μ.μ. οἱ ὑπογεγραμμένοι 1) Ἰωάνν. Δ. Δασκαλόπουλος, 2) Ἡλίας Σ. Καρίπης, καὶ 3) Ἀνδρέας Ν. Βονόρτας, ἀποτελοῦντες τὴν Ἐξελεγκτικὴν

Ἐπιτροπὴν τοῦ Συνδέσμου Μεγαλοχωριτῶν «Ἡ Ἀγία Παρασκευῆ» δυνάμει τῆς ἀπὸ 10ης Ἰουνίου 1962 ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, δι' ἧς ἐξελέγημεν, συνήλθμεν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διοικ. Συμβου-

λίου του Συνδέσμου, εις τὰ παρὰ τὴν πλατείαν Καρύτση ἀρ. 10 γραφεία τῆς Πανευρυτανικῆς Ἐνώσεως Ἀθηνῶν, ἔνθα ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν ἅπαντα τὰ βιβλία καὶ στοιχεῖα καὶ προέβημεν εἰς τὸν ἔλεγχον διαχειρήσεως ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1963, ἐξ ὧ ὅ διεπιστώθησαν τὰ ἀκόλουθα:

Αἱ εἰσπράξεις ἐγένοντο διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων ὡς κάτωθι:

1) Ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ	2113 — 2150
2) Ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ	2359 — 2520
3) Ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ	2551 — 2739

Οὕτω τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων τοῦ Συνδέσμου ἀνήλθεν εἰς τὸ ποσὸν δραχμῶν 377.520,30 εἰς τὸ ὅποιον συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἐκ δραχμῶν 187.029,40 ὑπόλοιπον τῆς προηγούμενης χρήσεως 1962. Τὰ δὲ ἔξοδα ἀνήλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 239.664,10 καὶ οὕτω παραμένει καθαρὸν ὑπόλοιπον διὰ τὴν χρῆσιν 1964 δραχμαὶ 137.856,20.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου εἶναι κατατεθειμένα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συνδέσμου 1) Εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 16088 λογαριασμὸν τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος δραχμαὶ 40.577. 2) Εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 16.092 λογαριασμὸν τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς δραχμαὶ 9.675. 3) Εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 16.093 λογαριασμὸν τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς δραχμαὶ 32.699. 4) Εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 440.027 λογαριασμὸν παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Καρπενησίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

τῆς Ἑλλάδος δραχμαὶ 54.853,50. 5) Εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Συνδέσμου δραχμαὶ 51,70.

Διὰ τὰ ἀναγραφόμενα ἀνωτέρω ἔξοδα ἐχρησιμοποιήθησαν κανονικὰ ἐντάλματα τοῦ Συνδέσμου ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 510 μέχρι καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 560. Εἰς τὰ ἐντάλματα τούτα εὐρέθησαν κανονικαὶ ἀποδείξεις τῶν δικαιούχων, οἵτινες εἰσέπραξον τὰ ἀντίστοιχα ποσά.

Ἐπίσης διεπιστώσαμεν ὅτι ἐπραγματοποιήθησαν 8 συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὅτι ἡ διοικήσις τῆς περιουσίας καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Συνδέσμου ὑπῆρξε λίαν ἐπιμελημένη.

Πρὸς τούτοις ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοὺς συγχάριμεν διὰ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον των διὰ τὴν γενέτειράν μας τὸ Μεγάλο Χωριό.

Ἄξιον ἰδιαίτερας μνείας ποῦ δὲν δυνάμεθα ν' ἀντιποιεσθῶμεν εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἀγρυπνὸς παρακολούθησις ἄλλων τῶν ὑποθέσεων τοῦ Συνδέσμου, ὁ ὅποιος παρὰ τὴν ἡλικίαν του, ἀόκνως ἐργάζεται διὰ τὴν πρόσδοκον τοῦ Συνδέσμου δίδων τὸ παράδειγμα εἰς τὰ νεώτερα μέλη, ἅτινα μελλοντικῶς θὰ διαδεχθῶσιν τούτον ἵνα ἐξακολουθήσωσι, τὸ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀναδημιουργικὸν ἔργον τοῦ Συνδέσμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Ἀπριλίου 1964
 Η ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Προϋπολογισμὸς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1964

ΕΣΟΔΑ

Ὑπόλοιπον χρήσεως 1963		137.856,20	
Συνδρομαὶ τοκτικῶν μελῶν ἔτους 1964	9.000,		
Συνδρομαὶ τοκτικῶν μελῶν ἔτους 1963	2.450.		
Συνδρομαὶ τοκτικῶν μελῶν παλαιότερων ἐτῶν	1.100	12.550,	
Συνδρομαὶ Ἀντεπιστελλόντων μελῶν Ἀμερικῆς	15.500		
Συνδρομαὶ Ἀντεπιστελλόντων μελῶν Αὐστραλίας	600		
Συνδρομαὶ Ἀντεπιστελλόντων μελῶν Θράκης	700,		
Συνδρομαὶ Ἀντεπιστελλόντων μελῶν Ἑσωτερικοῦ	3.200		
Συνδρομαὶ ἐγγραφῆς νέων μελῶν	500	20.500,	
Δωρεαὶ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου	5.000		
Κυτίον ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου	500	5.500,	
Κυτίον ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Ναοῦ Ἁγίου Γερασίμου	500		
Δωρεαὶ καὶ ἔριανος ἀνεγέρσεως Ναοῦ Ἁγίου Γερασίμου	100.000	100.500,	
Προῖον χαροεσπερίδος ἀποκρέω	28.045,40		
Παροχαὶ ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ	5.000,		
Παροχαὶ ὑπὲρ τῆς «Πνευματικῆς Στέγης	15.000		
Δωρεαὶ ὑπὲρ δεινδροφυτιῶν	500	48.545,40	
Εἰδικαὶ εἰσφοραὶ Κυρίου καὶ Κυρίας Ἀνδρέου Ἰ. Πουρνάρα διὰ τὴν θράβευσιν ἑνὸς μαθητοῦ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ μιᾶς μαθητριάς τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς.	1.000		
Τόκοι καταθέσεων παρὰ Τραπεζαίς	2.500	3.500,	
		<u>328.951,60</u>	

ΕΞΟΔΑ

Διὰ γραφικὴν ἔλην	1500,		
Διὰ Ταχυδρομικὰ καὶ Τηλεφωνικὰ τέλη	6.000		
Διὰ ἔξοδα Συνελεύσεων	1.000,		
Διὰ ποσοστὰ εἰσπράξ. συνδρομῶν δι' εἰσπράκτ.	2.000		
Διὰ δακτυλογραφικὰς ἐργασίας	1.000,		
Διὰ 2 ἐκδόσεις Περιοδικοῦ	15.000,	26.500	
Διὰ τὴν ἐξόφλησιν δανειῶν	12.000		
Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ Ἁγ. Γερασίμου	100.000		
Διὰ τὴν περίθαλψιν πληγντος Μικροῦ Χωρίου	20.500		
Διὰ τὴν Ἀρωγὴν ὑπὲρ ἀποπερ. Ξενοδοχείου	23.000	175.600	
Ὑπὲρ δεινδροφυτιῶν τοπίου Ἁγ. Ἀθανασίου	500		
Ὑπὲρ κτιριακῶν ἐργασιῶν Πνευμ. Στέγης	20.000,		
Ὑπὲρ τελέσεως μνημοσύνων ἀποβίωσ. μελῶν κλπ.	1.000		
Ποσοστὰ εἰσπράξ. ἐράνου δι' εἰσπράκτ.	10.000		
Ἀπόδοσις φόρου Λαχειαγορᾶς Ἀποκρέω	394		
Βράβευσις πρωτεύοντος μαθητοῦ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου	500		
Βράβευσις πρωτ. μαθητριάς τῆς Οἰκ. Σχολ.	500		
Ὑπὲρ κτιριακῶν ἀναγκῶν τοῦ Δημ. Σχολ.	1.000		
Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα	5.000	38.894	

ΠΡΟΣ ΕΞΙΣΩΣΙΝ

Ὑπόλοιπον διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1965	87.957,60
	<u>328.951,60</u>

ΕΠΙ ΤΗ ΧΙΛΙΕΤΗΡΙΔΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

ΟΙ ΑΓΙΟΡΕΙΤΑΙ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΕΞ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

2. Ὁ Ἅγιος Ρωμανὸς ὁ Ὀσιομάρτυς, (5 Ἰανουαρίου 1964)

«Ἠθλήσεν ὄντως Ρωμανὸς ρωμαλέως
ρῶμην ἄμαχον ἐκ Θεοῦ δεδωγμένος».

Ὁ Ἅγιος Ρωμανὸς κατήγετο ἐκ τοῦ χωρίου Ἀντράνοβα Εὐρυτανίας (νῦν Ἀσπράπυργος) ὑπαγόμενος εἰς τὴν ὀνομαζομένην τότε περριοχὴν Σοβολάκου τοῦ Κορπενησίου, ἐξ οὗ καὶ «Κορπενήσιος» ἀναφέρεται. Ἐγενήθη περὶ τὰ μέσα τοῦ 12' αἰῶνος, κατὰ τὸν Βιογράφον του. Οἱ γονεῖς του ἀγράμματοι μὲν, ἀλλὰ κρινόμενοι ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ κορποῦ των, ἦσαν εὐσεβεῖς ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν εἰς αὐτὸν χριστιανικὴν μόρφωσιν. Ἀπὸ τὴν εὐσεβῆ προφορικὴν παράδοσιν, τὴν ὁποῖαν διασώζουν ἐναργῆ μέχρι σήμερον οἱ συμπολίται του, μαρτυρεῖται, ὅτι ὁ Ἅγιος ἀνήκει εἰς οἰκογένειαν ἐκ πατρὸς μὲν τοῦ γένους τῶν Πλοκίων ἐκ μητρὸς δὲ τῶν Ἀνδρουσαίων, ἀμφοτέρων διωσσοζομένων μέχρι σήμερον.

Διακρινόμενος ὁ Ἅγιος διὰ τὴν βαθύτην του εὐσέβειαν μετέβη τὸ πρῶτον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Τόπων. Ἐκεῖ «ζηλωτῆς γενόμενος τῶν παθημάτων τοῦ Κυρίου, ἐκῆρτε... τὴν ἀληθῆ πίστιν τοῦ Χριστοῦ...» ποθήσας ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ οὕτως τὸ ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μαρτύριον. Ἐμποδισθεὶς ὁμῶς ὑπὸ τοῦ τότε Πα-

τρίαρχου Ἱεροσολύμων, πιθανώτατα τοῦ Δοσιθέου Β' (1669—1707), ἀπὸ τὸ μαρτύριον, ἀφ' ἑνὸς μὲν, διὰ τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκβίωσης καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὸ μὴ ἐπακολουθήσουν δεῖν εἰς θάνατον τοῦ Παναγίου Τάφου», κατέφυγεν εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἐλθὼν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ κηρύσσων τὴν χριστιανικὴν πίστιν, συνελήφθη ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἄν καὶ ὑπέστη τότε σκληρὰ βασανιστήρια —«διάζοντές τον, νὰ ἄρνηθῆ τὸν Χριστόν...»— διέφυγε τὸν θάνατον, παραδοθεὶς εἰς τὸν πλοίαρχον τῶν φρεγάδων τῆς Θεσσαλονίκης, ἵνα ἐκεῖ συνεχῶς ἐργάζεται εἰς τὰς κώπας τῶν πλοίων. Οἱ δίκασται τοῦ ἐθεώρησαν ὅτι «ἡ παιδεία αὐτῆ θὰ εἶναι εἰς αὐτὸν μεγαλύτερα καταδίκη ἀπὸ τὸν διὰ τοῦ ξίφους θάνατον. Ἐλευθερωθεὶς, ὁμῶς, μετ' ὀλίγον καιρὸν ἦλθεν εἰς Ἅγιον Ὄρος.

Ἐν τῷ Ἅγ. Ὄρει προσήλθεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σκήτην τῶν Καυσοκαλυβίων καὶ ὑπετάγη εἰς τὸν ἐξ Ἀγράφων συμπατριώτην του Ὀσίον Ἀκάκιον τὸν Καυσοκαλυβίτην (περὶ οὗ ὁ λόγος κατωτέρω). Εἰς καυσοκαλύβια ἐκάθη Μοναχὸς, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ὑπεβλήθη εἰς τοὺς ἀσκητικὰς ἀγῶνας μετὰ τοῦ ὁσίου Γεροντός του, ἀνελθὼν εἰς πνευματικὰς «θεωρίας», ὅποτε καὶ ἐπόθησε τὸ μαρτύριον. Παροτρυνθεὶς εἰς τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Γεροντός του μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, παρὰ τὸν πόθον, ὅπως μεταβῆ καὶ πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει κηρύττων παρησιάζων τὸν Χριστόν, τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ἐλέγχων τὴν ἀσέβειαν τῶν Τούρκων συνελήφθη καὶ ὑπέστη μαρτύρια μετὰ σκοπὸν «... νὰ τὸν καταπέσουν νὰ ἄρνηθῆ τὴν πίστιν του». Οὗτος ὁ μακάριος ἐπιμένων καὶ βασανιζόμενος ἐρρίφη ὑπὸ τῶν βασανιστῶν του ἐντὸς ἡμερῶν φρέατος, ἕνα ἔμεινε ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας νηστis. Κατόπιν τοῦ ἀπέκοψαν τὴν γλώσσαν, διότι ἤλεγξε πρὸ ἐνὸς μουσουλμανικοῦ τζαμίου τὸν παρεστῶτα Χότζα καί, τέλος, τὸν ἀπεκεφάλισαν.

«Τὸ ἅγιόν του λείψανον... ἐτίμησεν ἡ Θεία χάρις ἄνωθεν μετὰ φῶς οὐράνιον, τὸ ὁποῖον ἐφώτιζεν αὐτὸ τρεῖς ὀλοκλήρους νύκτας, ἐκεῖ ὅπου τὸ ἐφύλαττον, καὶ τὸ ἔβλεπαν ὅλοι καὶ ἐθαύμαζαν». Κατόπιν ἠγόρασαν αὐτὸ ἀντὶ πεντακοσίων γροσίων εἰς Ἀγγλὸν πλοίαρχον, ὅστις τυχαίως παρευρέθη εἰς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ μετέφερεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν «Ἐγκλητέραν».

Ἄλλος δὲ ξένος ἄρχων, ἰδὼν τυχαίως τὸν μάρτυρα νὰ ὀδηγῆται χαίρων εἰς τὸν τόπον τῆς θανατικῆς του τελειώσεως, τὸν ἠκολούθησε, μᾶλλον ἐκ περιεργείας, ἵνα ἴδῃ τὸ τέλος, γινόμενος οὕτως αὐτόπτης μάρτυς τοῦ μαρτυρίου. Ὁ ξένος οὗτος ἀντὶ πέντε γροσίων ἐνέβαψε μανδήλιον εἰς τὸ μαρτυρικὸν αἷμα καὶ ἔκκεσε τούτου ὑπέστη διώξεις ὑπὸ τῶν Τούρκων. Διασωθεὶς, ὁμῶς, ἐκ βεβαίου θανάτου καὶ θείῳ ζήλῳ ἐμπυρθεὶς ἦλθε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του εἰς Ἅγ. Ὄρος καὶ ἠσκήτευεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Δοχειαρίου, μετονομασθεὶς εἰς Ἀγάπιον, ἕνα καὶ ἀφιέρωσε τὸ βεβαμμένον μετὰ τὸ αἷμα τοῦ Μάρτυρος μανδήλιον.

Τὸ μαρτύριον τοῦ Ἅγ. Ρωμανοῦ εὑρήται ἐν τῷ «Νέῳ Μαρτυρολογίῳ» τοῦ Ὀσίου Νικαδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ἡ δὲ μνήμη του, ἐν τῷ Συναξαριστῇ τοῦ αὐτοῦ ὁσίου Νικαδήμου. Ἐπαναλαμβάνεται δὲ καὶ κατὰ τὴν 16ην Φεβρουαρίου, μετὰ νέον ἱαμβικὸν δίστιχον:

«Ὡς εἰς γάμους ἔδραμες εἰς τὰς βασάνους,
Ρωμανὲ μάρτυς· εὖγε τῆς σῆς ἀνδρείας!»

Ἡ ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀσιομάρτυρος εὑρήται ἐν Κώδικι 61, σ. 265 τῆς καλῆς τῶν Ἰωσαφαίων, ἐν τοῖς Καυσοκαλυβίσις τοῦ Ἅγ. Ὄρους. Αὕτη ἐποιήθη ὑπὸ Νήφωνος Μοναχοῦ Ἰβηροσκητιώτου, ἀκμάσαντος περὶ τὰ τέλη τοῦ παρ. αἰῶνος, συνεπληρώθη δὲ ὑπὸ τοῦ νῦν Ὑμνογράφου τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας π. Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννονίτου καὶ ἐξεδόθη ἐν τῇ Ἀγιορειτικῇ Βιβλιοθήκῃ, ὑπὸ Σ. Σχοινᾶ ἐν Βόλῳ, τὸ 1937.

Κατὰ τὴν ἐκ Καυσοκαλυβίων διέλευσίν μου (1963), εἶδον τὴν ἀνωτέρω χειρόγραφον Ἀκολουθίαν, τὸν τόπον —σπήλαιον τοῦ Ἅγίου, ὡς καὶ θαυμασίαν τοιχογραφίαν τοῦ Ὀσιομάρτυρος τούτου μετὰ τοῦ Ὀσίου Ἀκακίου, καλύπτουσαν τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ Ἱ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνώσιν τῶν μελῶν τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου καὶ ὅλων τῶν συμπατριωτῶν μας Ρουμελιωτῶν ὅτι ἡ ἐφετεινὴ ἑορτὴ τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ, ἥτις ὡς γνωστὸν ἐορτάζεται τὴν 3ην Ἰουλίου, ἐπειδὴ συμπίπτει μετὰ τὴν ἐργασίμων ἡμέρῶν Παρασκευῆν, θέλει τελεσθῆ αὕτη τὴν Κυριακὴν 5ης Ἰουλίου ἐξ., διὰ Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας μετ' ἄρτοκλασίας εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Κυψέλης.

Προσκαλοῦμεν ὅθεν, ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας, ὕπαντας τοὺς ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ Προαστείσις Μεγαλοχωρίτας, ὡς καὶ τοὺς συμπατριώτας μας Εὐρυτάναις καὶ Ρουμελιώτας, ὅπως προσέλθουν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των καὶ τιμήσουν τὴν μνήμην τοῦ Ρουμελιώτου Νεομάρτυρος Ἁγίου.

Ἐσαύτως γνωστοποιούμεν ὅτι εἰς τὸ Μεγάλο Χωριό, ἐπειδὴ τὴν Κυριακὴν 5ης Ἰουλίου συμπίπτουν αἱ Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ ἐκλογαί, θὰ τελεσθῆ τὴν Κυριακὴν 12ης Ἰουλίου ἡ Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία εἰς Ἅγιον Ἀθανάσιον πρὸς τιμὴν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γερασίμου καὶ προσκαλοῦμεν ὅλους τοὺς Μεγαλοχωρίτας καὶ τοὺς κατοίκους τῆς γραφικῆς Ποταμιάς, ὅπως προσέλθουν, ἐορτάσουν καὶ ἐν συνεχείᾳ πανηγυρίσουν εἰς τὸ μαγευτικὸν τοπίον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Νέου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας ὡς καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ χωριοῦ μας εἶναι ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι πάντες οἱ κατὰ τόπους εὐρσκόμενοι Μεγαλοχωρίται, Συμπατριώται καὶ Φίλοι τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ θὰ προσέλθουν μετὰ μεγάλης προθυμίας εἰς τὴν Πνευματικὴν ταύτην Σύναξιν πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης τοῦ Ρουμελιώτου Ἁγίου μας χωρὶς νὰ λείψῃ κανεὶς.

Ἰδιαίτεροι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσιν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ κατ' ἔτος τελομένη ἀγρυπνία εἰς τὴν Ἱερὰν Σκήτην τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἐν Ἀγίῳ Ὄρει κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Μεγαλοχωρίτη, ἐφέτος θὰ λάβῃ χώραν ἐν τῷ νεοῖδρυθέντι ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου μας.

Εἰς τὴν πρώτην ταύτην Ἱερὰν Πανηγυρίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τελεσθησομένην τὴν 3ην Ἰουλίου πολ. ἡμερολογίου, ἥτοι 16ην νέου, προσκελήθη νὰ παραστή ἐκ μέρους τῶν Μεγαλοχωριτῶν ὁ πρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Δ. Βαστάκης.

Ναού τῆς Καλύβης τοῦ Ἁγ. Ἀκακίου.

Οἱ εὐσεβεῖς συμπολίται τοῦ Ἀσπροπυργιώται, καθ' ἃ μὲ ἐπληροφόρησαν, προετοιμαζόμενοι, ὅπως πρὸς τιμὴν τοῦ ἐνδόξου τούτου Ὁσιομάρτυρος ἀνεγείρουν καὶ ἱερὸν Ναὸν εἰς τὸ χωρίον των, ἔνθα ἐγεννήθη ὁ Ἅγιος.

Μεγαλυνάριον:

«Ρώμην ἐνδυσάμενος θεϊκὴν, ἔλαμψας ἐν Ἀθῶ,
τῇ ἀσκήσει τῶν ἀρετῶν, καὶ μαρτύρων ἄλλοις,
ὦ Ρωμανὲ ἐμπιρέφας, Καρπενησίου κλέος, ὥψης περιδόξον».
(Ποίημα Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Βι β λ ι ο γ ρ α φ ί α: Νέον Μαρτυρολόγιον, ἔνθ. ἀν., σ. 106, κ. ἐξ Κ. Δουκάκης, ἔνθ. ἀν. —Χρυσοστ. Παπαδοπούλου, ἔνθ. ἀν. σ. 42— Σωφρ. Εὐστρατιάδου, ἔνθ. ἀν. σ. 411. (Βίκτωρος) Μ. Συναξαριστής, ἔνθ. ἀν. Τόμος Α', σ. 122 κ. ἐξ. καὶ τόμος Β', σ. 269. Ἀσματικὴ Ἀκολουθία Παναγίας Προυσιωτίσσης, ἐκδ. Ζ', Ἀθήναι 1927, σελ. 55. — «Ἀγιορειτικὴ Βιβλιοθήκη», ἀριθ. 5, Ἀκολουθία... τύποις Σ. Σχοινῶ, ἐν Βόλῳ, 1937.

*

3. Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ὁ Ὁσιομάρτυς, (3 Ἰουλίου 1812)

«Ὡς εἰς γάμους ἔσπευδες πρὸς τὸ σφαγῆναι
πρὸς τὴν μέλλουσαν ἀφορρῶν δόξαν μάκαρ».

Τὰς περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἐνδόξου τούτου Ὁσιομάρτυρος πληροφορίας ὀφείλομεν, εἰς τὸν Πνευματικὸν αὐτοῦ Πατέρα Ἱερομόναχον Κύριλλον Καστανοφύλλην καὶ τὸν λογιώτατον Ἀναγνώστην Ἰατριδὴν, ὡς καὶ εἰς προφορικὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας μετ' εὐλαθείας διαπυροῦν ἐν τῇ μνήμῃ των οἱ συμπολίται τοῦ Μεγαλοχωρίτου.

Ὁ Ὁσιομάρτυς Γεράσιμος, (κατὰ κόσμον Γεώργιος), τὸ γένος Σταθοπούλου ἢ Στουρνάρα, ἐγεννήθη περὶ τὸ ἔτος, 1787, ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ Εὐρυτανίας. Κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, ἦλθε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀθανασίου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν δι' ἐργασίαν. Καθ' ὅν χρόνον ἠργάζετο, ἐκ τυχαίου γεγονότος καὶ ὑπὸ καθεστῶς βίας εὐρεθείς, ἀπέστη τῆς πατρῴας θρησκείας καὶ ἐξισλαμίσθη.

Συναισθανθεὶς μετ' ὀλίγον «τὴν ἀσέβειαν εἰς ἣν περιέπεσον», ἐπιστρέφει εἰς Μεγάλῳ Χωρίον, «ἐνθα παρέμεινεν ἐπὶ ὀλόκληρον τριετίαν, οὐχὶ ἐν ἀνέσει καὶ ἀδιαφορίᾳ, ἀλλὰ νηστεύων, ἀγρυπνίας, καὶ θερμοῖς δάκρυσι πενθῶν καὶ ὀδυρόμενος διὰ τὴν συμφορὰν, τὴν ὁποίαν ὑπέστη» τὸν ἐδοθήν δέ, νοθετῶν αὐτὸν καὶ παρηγορῶν, ὁ ἱερατεῶν τότε ἐκεῖ ἱερεὺς «κύρ παπα - Νικολάος».

Ἐκείθεν, ἀποποιηθεὶς τὴν προτροπὴν τῆς μητρὸς του, ἵνα νυμφευθῇ, κατέφυγεν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος μετὰ τινος Μοναχοῦ Γερασίμου, τῆς Ἱεράς Μονῆς Προυσιωτίσσης, «καὶ ὑπετάγη εἰς ἐνάρετον Γέροντα Κύριλλον ἱερομόναχον συμπατριώτην του», εἰς τὴν Κουτλουμουσιανὴν Σκήτην τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

Ἐνταῦθα κατηχήθη καὶ παρηγορήθη διὰ τὸ ὀλίγημά του ὑπὸ τοῦ πνευμ. Γέροντος του, ἠσκήθη ὁ ὑπ' αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, «ὥστε κατέστη ἱκανὸς νὰ ἀναγινώσκῃ ἐλευθέρως, ἰδίως δὲ τὸ περὶ Χριστοῦ μνήμης Βιβλίον, καὶ τὸ Νέον Μαρτυρολόγιον». Μετὰ παρέλευσιν 15 μηνῶν, ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς του ἐν Ἁγ. Ὄρει, τὴν Δευτέραν Κυριακὴν τῶν Νηστεϊῶν, ἐκάρη Μοναχός.

Ἐπὶ τριετίαν ὀλόκληρον ποθῶν διακαῶς τὸ μαρτύριον, ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐνταῦθα, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν βίᾳ ἐξισλαμισθέντων Νεομαρτύρων, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ἠρνήθη τὸν Χριστὸν καὶ μὲ θαυμαστὴν παρρησίαν ὠμολόγησε τὴν χριστιανικὴν πίστιν, ἐλέγξας τὸ ψεῦδος τοῦ ἰσλαμισμού. Τοῦτο ἔπραττε καὶ ἐπὶ 15 ὀλόκληρα ἡμεροῦνκτῆς μαρτυρικῶς βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν τυράννων διὰ νὰ ἐξωμώσῃ καὶ πάλιν. Ἀλλ' ὑπομείνας μὲ καρτερίαν ὁ Ἅγιος, τῇ 3ῃ Ἰουλίου 1812 ὑπετιμήθη τὴν τιμίαν αὐτοῦ κεφαλὴν, «ἥτις καὶ μετὰ τὸν χωρισμὸν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔμεινε φαιδρὰ κατὰ τὴν ὄψιν ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον. Τὸ δὲ ἅγιον καὶ μαρτυρικὸν αὐτοῦ σῶμα ἔμεινε γοναπιστὸν καὶ ὄρθιον ἐν σχήματι προσευχομένου, πλέον τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας καὶ κατόπιν ἔπεσον ἡρέμα, ὡς κοιμηθέν...». Οὐράνιον δὲ φῶς κατερχόμενον ἐπεκάθητο ἐπὶ τοῦ Ἁγ. λειψάνου μαρτυροῦν τὴν ἀγιότητα τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

Εἶτα τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐνεταφιάσθη, ἐν τῇ μικρᾷ νήσῳ πρώτῃ, «ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τῆς ἐκεῖ Ἱ. Σταυροπηγίου Μονῆς, τῆς σεμνυομένης ἐν τῷ ὄνοματι τῆς Θ. Μεταμορφώσεως, μετὰ τριετίαν δὲ μετεκομίσθη ὑπὸ τοῦ Κυρίλλου Καστανοφύλλῃ εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Προυσοῦ, ἔνθα φυλάσσεται ἡ ἀγ. αὐτοῦ κόρα. Μέρους ἐκ τῶν ἰ. λειψάνων παρεχωρήθησαν καὶ εὑρηνται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ Ὁσιομάρτυρος πατρίδα τὸ Μεγάλῳ Χωρίον. Περὶ τοῦ ἰ. λειψάνου τοῦ Ἁγίου πληροφορία εὑρηνται καὶ ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθ. 31, (σελ. 22 κ. ἐξ.), καὶ 42,

(σελ. 844 καὶ ἐξ.) χειρογράφοις κώδιξι, τοῖς ἀποκειμένοις ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἱ. Μονῆς Προυσιωτίσσης, εἰς ἐπιστολὴν Κυρίλλου Καστανοφύλλῃ, ἀποσταλείσαν πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Λιτζᾶς καὶ Ἀγράφων Δοσιθέον. Σημειωθῆτω, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη (ἦς ἡ ἀρχὴ «Ἴσον τῆς ἐπιστολῆς περὶ Λιτζᾶς: τοῦ ρηθέντος Ὁσιομάρτυρος»), δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι τύποις. (Βλέπε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἐν τέλει τοῦ παρόντος ἀγιολογικοῦ, δημοσιευομένην).

Ἀσματικὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσιομάρτυρος μετὰ Παρακλητικοῦ Κανόνος συνέταξεν ὁ προρρηθεὶς Κύριλλος Καστανοφύλλης, μετὰ τοῦ λογ. Ἀναγνώστου Ἰατριδίου. Αὕτη ἐξεδόθη τύποις ἐν Ἀθήναις δίς, ἥτοι κατὰ τὰ ἔτη 1902 καὶ 1958. Τῆς δευτέρας ταύτης ἐκδόσεως ἐπεμελήθη ὁ προρρηθεὶς ὑμνογράφος Ἀγιορείτης Μοναχὸς Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης, βελτιώσας τινὰ χαλόνοντα Τροπάρια καὶ προσθέσας τὰ ἐξῆς: τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου «Τοῦ Μεγάλου Χωρίου ἔνθεν βλάστημα...», τὸ Θεοτόκιον τῆς ἡ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος «Ἀκαταφλέκτως τέτοκας...», δύο Μεγαλυνάρια τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος «Φύλλετε καὶ σκέπε...» καὶ «Ἀνακομισθέντων λειψάνων σῶν εἰς Μέγα Χωρίον...», ὡς καὶ τὸ ἐν τέλει τοῦ Κανόνος τούτου Τροπάριον «Πάντας τοὺς αἰτοῦντας εὐλαδῶς...».

Ἐτεροι δύο διάφοροι χειρογράφοι Ἀκολουθίαι μεταγενέστεραι, μὴ ἐκδοθεῖσαι εἰσέτι τύποις, τῶν ἐτῶν 1897, (ἦς ἀντιγραφεὺς φέρεται Ἀνατόλιος τις ἐκ Λευκάδος, Μοναχὸς τῆς Σκήτεως τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος, Μονῆς Κουτλουμουσιῶν) καὶ 1903, (ἦς ποιητὴς ὁ ἱερομόν. Γεράσιμος τῆς Σκήτεως τῶν Ἰβήρων), εὑρηνται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Κυριακοῦ τῆς προρρηθείσης Σκήτεως τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος. Ἀμφότεραι ἐξυμνοῦσι τὸν Ἅγιον, ὡς προστάτην τῆς Σκήτεως, ἔνθα ἠσκήτευσεν πρὸ τοῦ μαρτυρίου του, χρῆζουσιν ὅμως ἀπαραιτήτως, διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων. Ἐξ αὐτῶν ἡ φέρουσα χρονολογίαν 1897 περιλαμβάνει βίον καὶ ἀθλήσιν μετ' ἐγκωμίου πρὸς τὸν Ἅγιον Γεράσιμον, χαρακτηριζομένη διὰ τὴν πεζύτητα αὐτῶν, ὡς καὶ 24 οἴκους χαιρετισμῶν, ἔργον ἀδοκίμου χειρὸς, παρὰ τὴν ἐναργὴ εὐλάβειαν τοῦ ποιήσαντος πρὸς τὸν Ἅγιον. Ἡδὲ τοὺς 24 οἴκους τῶν χαιρετισμῶν, τῇ ἡμετέρᾳ παρακλήσει, ἀντικατέστησεν ὁ προρρηθεὶς Ἀγιορείτης Ὑμνογράφος Γεράσιμος Μοναχὸς Μικραγιαννανίτης, δι' ἄλλων, ἀρτίων καὶ ἐμπνευσμένων, τοιοῦτων.

Πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τῇ 3ῃ Ἰουλίου 1962 ἐορτάσθη πανδήμως ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ ἡ ἐπέτειος μνήμη αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 150 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου του, εὐλογία τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Δαμάσκηνου. Κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ὁ Σεβασμιώτατος, ἔθεσε τὸν θεμέλιον λίθον πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ πρώτου Ναοῦ ἐπ' ὄνοματι τοῦ Ἁγίου. Ἡδὲ αἱ πρόσδοι τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνεγειρομένου τούτου Ναοῦ συνεχίζονται μὲ γοργὸν ρυθμὸν.

Καὶ Δεύτερος Ἱ. Ναὸς (Ναῦδριον), ἐπ' ὄνοματι τοῦ Ὁσιομάρτυρος ἐθεμελιώθη ἐφέτος (1963), κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς μνήμης αὐτοῦ, συνεχόμενος τοῦ Κελλιῶν ἔνθα ἠσκήτευσεν ἐν Ἁγ. Ὄρει, ὅστις, ὡς μὲ ἐπιηροφόρησε δι' ἐπιστολῆς ὁ κατέχων τὸ Κελλιὸν τοῦ Ἁγίου, Ὁσιώτατος Μοναχὸς Σεραφεῖμ εὐλαβούμενος, τὸν Ἅγιον καὶ ἀνεγείρων τὸν ναὸν τούτον δι' ἰδίων δαπανῶν καὶ κόπων, ἦδη ἐπερατώθη.

Ἐν τῇ Σκήτῃ ταύτῃ ἔνθα ἠσκήσεν ὁ Ἅγιος ἐορτάζεται δι' ὀλουκτικίου Ἀγρυπνίας.

Μεγαλυνάριον:

«Γέρας οὐράνιου λαβῶν ζωῆς, δοξάσας ἐν Ἀθῶ
τὸν Σωτήρα ἀσκητικῶς, καὶ λαμπρῶς ἀθλήσας, σεπτῶς
ἐθαυμασιώθης, Γεράσιμε Μεγάλου Χωρίου καύχημα».

(Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου)

Βι β λ ι ο γ ρ α φ ί α: Κ. Δουκάκης, ἔνθ. ἀν. σελ. 26 κ. ἐξ. —Σωφρ. Εὐστρατιάδου, ἔνθ. ἀν. σ. 90—(Βίκτωρος) Μ. Συναξαριστής, ἔνθ. ἀν., τόμος Ζ', σελ. 38 κ. ἐξ. —Λόις Ρέτιτ ἔνθ. ἀν. σ. 92— Γ. Νταβαρίνου— Ἀνδ. Τσιαπέρα, Ἱστορία Ἱεράς Μονῆς Προυσιωτίσσης, Ἀθήναι 1957, σ. 79 κ. ἐξ. Φωτίου Κοντόγλου, οἱ Νεομάρτυρες (ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας μας), ἐφημερὶς «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» Ἀθηνῶν 11.2.1962 — Ἱεροδ. Δοσιθέου Προυσιώτου, «Κύριλλος Καστανοφύλλης», ἐν Στερεοελλαδικῇ Ἑστία», ἔτος Γ' ἀριθ. φ. 17)13, σ. 217 κ. ἐξ.

Ε Π Ι Μ Ε Τ Ρ Ο Ν

«Ἴσον τῆς ἐπιστολῆς περὶ Λιτζᾶς: τοῦ ρηθέντος Ὁσιομάρτυρος

τῷ Πανιερωτάτῳ Θεοφιλεστάτῳ τε καὶ ἄλλοιμωτάτῳ ἀγίῳ
Λιτζᾶς καὶ Ἀγράφων Κυρίῳ Κυρίῳ Δοσιθέῳ, τῷ Σεβασμι-
ωτάτῳ Πατρὶ καὶ Δεσπότη προσκυνητῶς. Εἰς Καρπενησίον.

Τὴν Θεοφρούρητον αὐτῆς Πανιερότητα δουλικώτατα προσκυνῶ,

πανευλαβώς κατασπαζόμενος τούς ιεροὺς αὐτῆς πόδας.

Ἦν καὶ διατηρῶν τὸ Θεῖον ἄκρως, καὶ πανευμεροῦσιν, καὶ πάντων τῶν ἐφετῶν ἐπαπαλαύουσιν μέχρι γήρως βαθυτάτου, καὶ λιπαροῦ, πρὸς καταρτισμὸν καὶ ὠφέλειαν τοῦ θεοῦ αὐτῆ ἐμπιστευθέντος λογικοῦ ποιμνίου. Μετὰ τὰς δουλικὰς καὶ ἐδαφικὰς μοι πρὸς αὐτὴν προσκυνήσεις, πρῶτον μὲν ἐξαίτουμαι νὰ μοι χάριση πλουσιῶς τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, καὶ δεύτερον τὴν παρακαλῶ θερμῶς, ὅπως διὰ τῆς φιλοκάλου αὐτῆς διαθέσεως, καὶ τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα ζεούσης σπουδῆς καὶ διαπύρου ἔρωτος ἐνεργήσῃ, ἵνα μὴ ὑστερηθῇ ἡ ἐλεεινὴ πατρίς μας καὶ τοῦ ἤδη μαρτυρησαντος Ἱεροῦ Λειψάνου: καθὼς καὶ ἄλλων, διὰ τὴν ἀναξιοτήτα τῶν συμπατριωτῶν μου καὶ τοῦτο εὐκολώτατα τὸ κατορθῶναι ἡ σθεασίμα μοι αὐτῆς πανιερότης, λαλήσασα καὶ προτρέψασα τούς ἐκείθεν ἐρχομένους πρὸς καιρὸν συμπατριώτας πακάλιδες, οὗς αὐτὴ σῖδεν ἱκανοὺς εἰς τοῦτο. Τοῦτο παρακαλῶ τὸν σεβασμιώτατόν μου Δεσπότην νὰ τὸ βάλῃ εἰς πρᾶξιν δι' εὐχῶν, προτροπῆς καὶ πατρικῆς τῆς ἐντολῆς πρὸς αὐτούς, πείθων αὐτοὺς μὴ ἠγείσθαι αὐτὸ ὡς κοινὸν ἀπλῶς λείψανον, ἀλλὰ τῷ ὄντι Μαρτυρικόν, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ τυθὲν καὶ ἰσφαγισθέν, καθὼς καὶ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν οὕτω τὰ δέχεται: ἀνωθεν, καὶ δοξάζει πανηγυρίζουσα ὡς τοῦ καρυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Πέριου Ἰακώβου καὶ Μείροκος, καὶ ἄλλων πολλῶν, καὶ νὰ μὴ ὑστερήσουν οἱ νῦν προσπατεῦντες τὴν πατρίδα μας τοῦ θεοῦ τούτου θησαυροῦ, ἐπειδὴ καὶ κατὰ ἀλήθειαν μέγας πλοῦτος εἶναι καὶ θησαυρὸς πολυτίμος. Τί γὰρ ἄλλο τιμιώτερον ἀπὸ Μαρτυρικὰ Λείψανα μὰς στολίξει ἡ πατρίς μας τὰ ὑπὲρ Χριστοῦ τιθέντα; Αὐτὰ θέλουσιν εἶναι κοινὴ ὠφέλεια τῆς πατρίδος, στήριγμά τε καὶ ἔρεσιμα τῶν κλονουμένων, σκέπη καὶ καταφυγὴ ἐν κινδύνοις καὶ περιστάσεσιν ὑπὲρ τούτου δὲ τοῦ μεγίστου καλοῦ, ὡς αἴτια ἡ πανιερότης τῆς πολὺν καὶ ἄπειρον ἔξει τὸν μισθόν. Παρακαλῶ προσέτι καὶ τὰ ἐμπειρικλειόμενα γράμματα νὰ δοθῶν ἀσφαλῶς εἰς χεῖρας τοῦ ἡμετέρου παπᾶ-κὺρ-Γερασίμου. Καὶ ταῦτα μὲν προσκυνητικῶς καὶ ἱκετικῶς, αἱ δὲ πανίεροι καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι εἴησάν μοι ἀρρωγαὶ καὶ φυλακτήριον διὰ βίου.

» Τῆς ὑμετέρας Πανιερότητας
Ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος δούλος
Κύριλλος(*)

(*) Εἰς τὸν κωδ. 42 φέρει μᾶλλον δι' ἄλλης χειρὸς σημειουμένην, καὶ χρονολογίαν παρὰ τὴν ὑπογραφὴν: «ραγι Σεπτεμβρίου 5»

Γ' Ο Σ Ι Ο Ι

Ὁ Ὅσιος Ἀκάκιος, ὁ νέος ὁ Καυσοκαλυβίτης, (12 Ἀπριλ. 1730)
«Εἰ καὶ νέος σύ, Ἀκάκιε, τοῖς χρόνοις,
ἀλλ' οὐν παλαιούς ὑπερήρας τοῖς πόνοις».

Ὁ ὅσιος καὶ θεοφόρος πατήρ ἡμῶν Ἀκάκιος ὁ νέος κατήγετο ἐκ τοῦ Χωρίου Γόλιτζα, (ὅπερ τὸ χωρίον τοῦτο σήμερον, ἀνήκει εἰς τὸν Νομὸν Καρδίτης καὶ μετονομάσθη εἰς Ἅγιον Ἀκάκιον), τῶν Ἀγρᾶφων, γεννηθεὶς ἐξ εὐσεβῶν γονέων περὶ τὰ μέσα τοῦ 12 αἰῶνος κατὰ τὸν βιογράφον του. Τὰς περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας αὐτοῦ πληροφορίας ὀφείλομεν εἰς μαθητὴν αὐτοῦ τὸν Παπα-Ἰωάνν τὸν Καυσοκαλυβίτην, ὅστις ἦτο κατὰ κόσμον διδάσκαλος. (Τὴν πληροφορίαν ταύτην ἔλαβον ἀπὸ τῶν Καυσοκαλυβίτων ἀσκητῶν προφορικῶς). Ὁ ὅσιος, κατὰ κόσμον ὀνομάζετο Ἀναστάσιος. Τὸ ὄνομα Ἀκάκιος τὸ ἔλαβεν «εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Ἁγ. Διονυσίου τοῦ ἐν τῷ Ὁλύμπῳ», ὅταν ἐκάρη Μοναχὸς αὐτῆς. «Ἄλλ', ὑψηλότερας πνευματικῆς ζωῆς ἐφιέμενος...», κατέφυγεν εἰς τὸ Ἅγ. Ὅρος, ἔνθα τὸ πρῶτον ἤραχετο καὶ περιώδευσε πολλὰς Μονὰς καὶ Σκήτας. Τέλος ἦλθεν εἰς τὴν Σκήτην τῶν Καυσοκαλυβίων, ὅπου καὶ παρέμεινεν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, «ἐργαζόμενος τὰ κουτάλια» καὶ ἀσκούμενος τὴν ἀσκητικὴν ἀρετὴν, κατόπιν δὲ ἦλθε καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Σπήλαιον τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλυβίτου. Κατὰ τὴν πρόσφατόν του ἐπίσκεψιν εἰς Ἅγ. Ὅρος ἠξιώθη νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ κάθυρον τοῦτο Σπήλαιον, εἰς ὃ διατηρεῖται εἰσέτι ἡ σκληρὰ ξυλινὴ ἀσκητικὴ του κλίνη.

Ἐνταῦθα ἠσκήτετο ἀγωνιζόμενος σκληρότατα, «... ὑπὲρ ἀνθρώπων, τλαιπωρῶν καὶ καταρικῶν τὴν σάρκα ἐν πείνῃ καὶ δίψῃ, ἐν κόποις καὶ μόχθοις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι καὶ μυρίαῖς ἄλλαις κακοπαθείαις...». Δι' ὃ «... καὶ ἠξιώθη καὶ νοεράς προσευχῆς καὶ θείων ἀποκαλύψεων καὶ προσευχόμενος ἴστατο, ὡς στύλος ἀκλόνητος καὶ καθήμενος ὅλος μετάρσιος ἐφαίνετο, ἔχων ἄνω τὸν νοῦν καὶ τοῦ γήινου τούτου σαρκίου οὐδὲν αἰσθανόμενος, ἀλλ' ἦτο ὅλος θεῖος καὶ θεοειδὴς τῷ πνεύματι καὶ τοῖς ἔξωθεν χαριέστατος». Ἄξιον λόγου εἶναι ὅτι, ἐκτὸς τοῦ διορατικοῦ χαρίσματος, τὸ ὁποῖον ἐκέκτητο, τῶν πολλῶν θεωριῶν Ἀ-

γίων καὶ ὀπτασιῶν, τὰς ὁποίας ἐβλεπεν, εἰς τὸν ὄσιον τούτον πατέρα ὀφείλεται ἢ κατὰ θαυμαστὸν τρόπον εἴρεσις ὕδατος διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀνύδρου καὶ βραχώδους Σκήτης.

Εἰς τὸν ὄσιον Ἀκάκιον ἦλθε καὶ ὑπετάγη συνασκούμενος ὁ μετέπειτα ἐνδοξὸς ὀσιομάρτυς Ρωμανὸς ὁ Καρπενησιώτης, (περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν), ὡς καὶ πλείστοι ἕτεροι Μοναχοί, οἵτινες ἐγένοντο μαθηταὶ του, ἐκ τῶν ὁποίων δύο εἰσέτι ἠξιώθησαν καὶ τοῦ μαρτυρίου, ἦτοι οἱ ὀσιομάρτυρες, Ἁγ. Νικόδημος, (11 Ἰουλίου 1722 ἢ 1709, ἐν Ἐλβασανίῳ Βορ. Ἠπείρου) καὶ Ἁγ. Παχώμιος ὁ Ρώσος, (7 Μαΐου 1730, ἐν Οὐσάκι τῆς Φιλαδέλφειας).

Τέλος «ἐγγύς που τῶν ἐκατὸν ἔτων γενόμενος... ἀπῆλθε πρὸς Κύριον, κατὰ τὸ 1730, 12 Ἀπριλίου: προγνοὺς καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον...».

Τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν, ὡς καὶ τὴν ἀσκητικὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ὀσίου Ἀκακίου ἔγραψεν ὁ προρρηθεὶς μαθητὴς αὐτοῦ Παπα-Ἰωάννης, ὁ καὶ αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος ὄλου τοῦ βίου αὐτοῦ. Εὑρηται δὲ χειρόγραφον εἰς τὸν ὑπ' ἀριθμ. 42 κώδικα τῆς Καλύβης τοῦ Ἁγ. Ἀκακίου τῆς Σκήτης τῶν Καυσοκαλυβίων (σελ. 512 κ. ἐξ).

Τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην τοῦ ὀσίου μετὰ Παρακλητικοῦ Κανόνος, ποιηθέντος ὑπὸ τοῦ προρρηθέντος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν Ὑμνογράφου π. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, ἐξέδωκεν ἐν τῇ Ἀγιορειτικῇ Βιβλιοθήκῃ ὁ Σωτ. Σχοινᾶς, ἐν Βόλῳ.

Ἐν Ἁγ. Ὅρει ἐορτάζεται δι' ὀλονυκτίου Ἀγρυπνίας εἰς τὴν Σκήτην τῶν Καυσοκαλυβίων:

Μεγαλυνάριον:

«Βίον τὸν ἰσαγγελοῦ ὑπελθὼν, Ἀκάκιε πάτερ ἐν τῷ Ἄθῳ
ἀσκητικῶς, νέος ἐν Ὅσεισι, ἀστὴρ λαμπρὸς ὠράθης,
καὶ νέμεις τῇ πατρίδι σου, χάριν ἄφθονον».

(Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου)

Βιβλιογραφία:

Νέον Μαρτυρολόγιον, ἔνθ. ἀν., σ. 286 κ. ὀθ., 106 κ. ἐξ., 112 κ. ἐξ., 115 κ. ἐξ. — Κ. Δουκᾶκης, ἔν. ἀν., Τόμος Δ', Ἀθῆναι 1892, σ. 128 κ. ἐξ., Χρυσ. Παπαδοπούλου, ἔν. ἀν., σ. 43. — Σωφρ. Εὐστρατιάδου, ἔν. ἀν., σ. 20, σ. 356, 384 καὶ 411.—(Βικτωρ) Μ. Συναξαριστής, τόμος Δ', σ. 173 κ. ἐξ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταδεικνύεται ὅτι τὸ Ἅγ. Ὅρος, καθ' ὅλην τὴν χιλιετὴ σταδιοδρομίαν του καὶ ἰδιαιτέρως κατὰ τὰ ἔτη τῆς δουλείας ὑπῆρξεν ὁ μοναδικὸς τόπος, ὅστις πνευματικῶς ἐμείνεν ἀδούλωτος. Ἡ λαμπρὰ φήμη του εἴλκυεν εἰς τὰς ἰ. αὐτοῦ Μονὰς, τὰς Σκήτας, τὰ Ἑσυχαστήρια καὶ τὰ ἐν Σπηλαιοῖς Ἐρημητήρια ἀμέτρητα πλήθη Μοναστῶν. Ἐκ τούτων, ἄλλοι μὲν κατέφυγον εἰς αὐτὸ διὰ νὰ ἐπισχύσουν τὴν πίστιν των, ἄλλοι δὲ ἀρνηθέντες τὴν πίστιν καὶ ἐξισλαμισθέντες πρότερον βίβ, ἰδίᾳ νὰ ἀνανήψουν καὶ νὰ προετοιμασθοῦν, ἵνα καταστῶν ἱκανοὶ νὰ δεχθῶν καὶ αὐτὸν τὸ μαρτυρικὸν θάνατον διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ. Τοιοῦτοτρόπως τὸ Ἅγ. Ὅρος ἀπέβη ἱερὸν Γυμνάσιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεπαιδεύθησαν τὰ πλήθη τῶν Μοναστῶν. Ἐξ αὐτῶν, ἄλλοι μὲν ἐφθασάν εἰς τὰ πνευματικὰ ὕψη τῆς ἀγιοότητος διὰ τῆς ἀσκήσεως, ἕτεροι δὲ ἀνεδείχθησαν μεγαλομάρτυρες, ἐφάμιλλοι τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, διὰ τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως μαρτυριῶν των, συγκροτήσαντες τὸ «νέφος» τῶν Νεομαρτύρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐκ τῶν γνωστῶν τούτων Ἀγιορειτῶν Ἀγίων, φαίνεται ὅτι ἡ Εὐρυτανία δύναται νὰ σημνύνεται αἰώνιως διὰ τὴν ἀγιολεκτην αὐτὴν προσφορὰν τῆς, διὰ τῆς ὁποίας συνέδεσε τὸ Ὄνομά της μετὰ τὸ Ἁγιάνυμον Ὅρος τοῦ Ἄθωνος, «τὸ Μέγα Ὅρος τοῦ Θεοῦ καὶ θαυμαστὸν Ὅρος τῆς Θεοτόκου».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΜΗ ΑΓΙΟΡΕΙΤΑΙ ΕΥΡΥΤΑΝ ΕΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

Ἡ μικρὰ Εὐρυτανικὴ ἰδιαιτέρα πατρίς σημνύνεται, ἀκόμη καὶ διὰ τὴν ὑπαρξίν ἐτέρων τριῶν ἐνδόξων Νεομαρτύρων, τοῦ Ἁγίου Σεραφείμ (ἱερομάρτυρος) Ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου ἐκ Μπεζούλας Ἀγρᾶφων, τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ (νεομάρτυρος) ἐκ Γρανίτης Εὐρυτανίας καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου (νεομάρτυρος) ἐκ Καρπενησίου, οἵτινες δὲν ὑπῆρξαν μὲν Ἀγιορεῖται, ἀλλ' ὑπέμειναν ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως θάνατον μαρτυρικόν.

Δι' ἕκαστον ἐκ τῶν Νεομαρτύρων τούτων, ὡς ἐκ τοῦ περιορισμένου τοῦ χώρου, σημειούμεν κατωτέρω μικρὰν ἀγιολογικὴν παρουσίαν, ἐπιφυλασσόμενοι δι' ἐκτενεστέραν τοιαύτην εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν.

1. Ὁ Ἱερομόρτυς Ἅγιος ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρ. 1601)
«Ὁ γῆς Σεραφεῖμ Θεταλῶν φύς ὡς κλάδος
Θεῷ Λόγῳ πρόσσεισι ρεῖθροις αἱμάτων».

Ὁ ἔνδοξος οὗτος ἱερομόρτυς ἐγεννήθη περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος, εἰς τὸ χωρίον Μπεζούλα τῶν Ἀγραύων. Ἐκ κλίσεως πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον ἦλθε καὶ ἐμόνασεν εἰς τὴν περιόχουστον Μονὴν τῆς Κορώνης τῶν Ἀγραύων, (Κρυερὰ Πηγὴ), ἀσκούμενος τὴν ἀσκητικὴν ἀρετὴν, «ἧς καὶ ἠγούμενος αὐτῆς ἐχρημάτισε».

Μετὰ τὸ ἔτος 1587 ἐχειροτονήθη Ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου. Ὡς Ἀρχιερεὺς ἐπέδωθε «εἰς περισσοτέρους ἀγῶνας, ποιμένων, ὡς ἀληθινὸς ποιμὴν τὸ ποιμνίον του εἰς νομάς σωτηρίου τῶν ἐπιτολῶν τοῦ Κυρίου καὶ παύζων αὐτὸ καθ' ἑκάστην μετὰ τὰ νάματα τῆς ἐνθέου διδασκαλίας του, καὶ διὰ τῶν ἔργων τύπος γενόμενος παντὸς ἀγαθοῦ».

Κατὰ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Διανυσίου μητροπ. Λαρίσης («Σκυλοσόφου») συνελήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ ἐπέζετο βασανιζόμενος νὰ ἀρνηθῆ τὴν χριστιανικὴν πίστιν. Ὑποστάς πολλὰ μαρτύρια, «ἐτελειώθη πικρατῶν θανάτῳ τῷ 1601», προσπαταλευθεῖς, ἦτο σουβλησθεὶς σκληρώς. Ὁ τρόπος τοῦ θανάτου του ἀναγράφεται εἰς τὸ μαρτύριόν του, ἀλλὰ δεβαιούται καὶ ἐκ τῆς ἀρχαιοτάτης καὶ ἰσχυρᾶς παραδόσεως.

Ἡ ἀγία αὐτοῦ κἀρα φυλάσσεται εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τῆς μετανοίας του.

Τὸν βίον μετὰ τοῦ μαρτυρίου, ὡς καὶ τὴν ἀσματικὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου ἔγραψεν ὁ ἱερομόναχος Ἀναστάσιος Γόρδιος. Ἡ Ἀκολουθία αὕτη ἐξεδόθη μέχρι σήμερον ἑννέα φορές, (ἡ πρώτη ἐν Ἐνετίᾳ τῷ 1745). Ἐν αὐτῇ περιελήφθησαν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Χριστοφόρου Προδρομίτου ποιηθέντα διὰ τὸν Ἅγιον, Προσόμοια, Ἰδιόμελα καὶ ὁκτώηχοι Κανόνες. Αὕτη ἐσχάτως συνεπληρώθη, καταστάσα πανηγυρικώτερα ὑπὸ τοῦ, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν προρρηθέντος, Ὑμνογράφου Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου, ἧτις ψάλλεται κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου ἐν τῇ Σκίτῃ τῆς Ἁγίας Ἀννης, Ἀγ. Ὁρους, εἰς τὴν ἐκεῖ εὐρισκόμενον Ἱ. Ναὸν αὐτοῦ, ὅπου ἐορτάζεται δι' ὄλονυκτιοῦ Ἀγρυπνίας.

«Ὡφθη τῶν Ἀγραύων λαμπρὸς ποιμὴν καὶ ἱερομόρτυς, ἀνεδείχθη περιφανής, καρτερῶς ἀθλήσας, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ὦ Σεραφεῖμ θεόφρων, ἀξιοθαύμαστε».

(Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου).

Βιβλιογραφία: Ἀναστ. Γόρδιου, ἐν Ν. Μαρτυρολογίῳ, ἐνθ. ἀν. δ. 63 κ. ἐξ Κ. Σάθα, Τουρκοκρατουμένη Ἑλλάς, σ. 215 κ. ἐξ. — Εὐγ. Βουλγάρους, ἐνθ. ἀν. σ. 27. Κ. Δουκόκη, ἐνθ. ἀν. τόμος IB' δ. 119. Χρυσ. Παπαδοπούλου, ἐνθ. ἀν. σ. 30 κ. ἐξ., ὡς καὶ ἐν ὑποσημειώσεσι 2 τῆς σελ. 30 καὶ 1 τῆς σελ. 32. Σωφρ. Εὐστρατιάδου, ἐνθ. ἀν., 421 κ. ἐξ. Κ. (Βίκτωρος) Μ. Συναξαριστῆς, ἐνθ. ἀν., Τόμος IB', δ. 129 κ. ἐξ. Βοβολίνη, 1453—1953. Ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας, Ἀθήναι 1953, σελ. 35 κ. ἐξ. L. Petit, ἀν., σ. 251 κ. ἐξ.

2. Ὁ Νεομόρτυς Ἅγιος ΜΙΧΑΗΛ ὁ Μαυρουδῆς ὁ Γρανίτης Εὐρυτανίας (10)21 Μαρτίου 1544)

«Οὐ μάρτυς ἀπλοῦς, ἀλλὰ καὶ θεῶν λόγων ρήτωρ ἐδείχθη, ὦ Μιχαὴλ Παμμάρκα».

Ὁ Ἅγιος Μιχαὴλ ὁ ἔνδοξος νεομόρτυς τοῦ Χριστοῦ ὁ ἐπικαλούμενος καὶ Μαυρουδῆς, κατήγετο ἐκ Γρανίτης Εὐρυτανίας. Οἱ γονεῖς του θεοσεβεῖς, δίκαιοι, φιλόπρωχοι καὶ φιλακόλουθοι τῆς Ἐκκλησίας ἀνομιάζοντο Δημήτριος καὶ Στατήρα. Οὗτοι ἀνέθρεψαν τὸν υἱὸν των ἐν νοθεσίᾳ Κυρίου διδάξαντες εἰς αὐτὸν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως. Μετὰ αὐτὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του ἐνυμφεύθη καὶ ἦλθεν εἰς Θεσσαλονίκην ἐνθα ἠργάζετο τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐργαζόμενος προσεπάθησε, κινούμενος ἐκ θερμῶς ζήλου, ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ νὰ ἐλκύσῃ εἰς τὸν χριστιανισμὸν τουρκοκαϊδαίτια. Διὰ τὴν τολμὴν του αὕτη συνελήθη καὶ ὑπέστη ἱκανὰ μαρτύρια καὶ φυλακίσεις. Ἀπολογούμενος δὲ μετὰ θαυμαστῆς παρρησίας ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως προσεπάθησε νὰ ἐλκύσῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς δικαστὰς καὶ ἀκροατὰς του, εἰς τὸν Χριστιανισμὸν. Ὁ τότε μητροπ. Θεσσαλονίκης (Θεοδὸς ἢ Θεοφάνης ἢ Μητροφάνης), ὅστις συνέγραψε τὴν διηγησιν τοῦ μαρτυρίου του, μαθὼν τὴν λαμπρὰν, ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ ὁμολογίαν του καὶ ὅτι ἐφυλάσσετο ἰδέσμιος εἰς τὰς φυλακάς, «ἐμερίμνησε περὶ οὗτου καὶ ἐνίσχυσε αὐτὸν εἰς τὸ μαρτύριον». Τὴν Πέμπτην τῆς μεσονησι-

μου ἐβδομάδος ὁ Ἅγιος προσήχθη ἐκ δευτέρου εἰς τὸ δικαστήριον. Ἐκεῖ ἀπελογήθη καὶ πάλιν ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς πίστεως μεθ' οὗ τὸ δικαστήριον ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς χαρακτηριστικὴν ἀπόφασιν:

Ἐπειδὴ ὁ Μιχαὴλ, ὁ ἀπὸ χριστιανῶν γονέων, παρεκινήθη θεληματικῶς καὶ ἦλθεν ἐνώπιον πολλῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχομόνων, οἵτινες εὐρέθησαν ἐνώπιον τοῦ κριτηρίου μου καὶ ὡμολόγησε μετὰ παρρησίας ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Θεὸς ἀληθινὸς καὶ ὅτι οἱ προφῆται δι' αὐτὸν προεφήτευσαν καὶ ὅτι ἡ Παρθένης Μαριάμ, ἡ γεννήσασα τὸν Ἰησοῦ Χριστόν, εἶναι κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος, προσθέτων καὶ τοῦτον, ὅτι μέχρι Χριστοῦ ὑπῆρχον προφῆται οἱ δὲ μετέπειτα εἶναι ψεύσται καὶ πλάνοι, ὅστις καὶ τὸν ἰδικὸν μας προφήτην Μωάμεθ φανερώς εἶπεν ψεύστην καὶ πλάνον καὶ μετ' ἄλλων ὑβρεων ἐξουθενώσεν αὐτόν, μὴ θέλων, νὰ μετανοήσῃ δι' ὅσα ἐλάλησε, ἀπεφάτισεν ὁ νόμος νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ πῦρ κατὰ τὴν κα' Μαρτίου, ἡμέραν Πέμπτην τῆς ἐβδομάδος, ὡραν ἐνάτην», ἐξ ἧς ἀποφάσεως πληροφορούμεθα τὰ θέματα εἰς τὰ ὅποια ἀπελογήθη ὁ μάρτυς. Μετὰ ταῦτα ὡδηγήθη εἰς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου. Ἐκεῖ οἱ βασανιστὰί του τὸν ἤλειψαν μεθ' ἑαυτῶν καὶ στήσαντες αὐτὸν ἐπὶ ἀναφθείσης πυρᾶς ἤναψε καὶ κατεκάη ὡς κηρὸς, τελειωθείς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ τοῦ φρικτοῦ τούτου μαρτυρίου.

Τὸ μαρτύριον τοῦ Ἁγίου ἔγραψεν ὁ προρρηθεὶς μητροπ. Θεσσαλονίκης. Εὐρηται τοῦτο ἐν Ν. Μαρτυρολογίῳ τοῦ Ὁσ. Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου. Ἀσματικὴν Ἀκολουθίαν αὐτοῦ ἐποίησε ὁ αὐτὸς μητροπ. Θεσσαλονίκης, ἣν μεταγενεστέρως διώρθωσεν ὁ Λ. Παπαντωνίου, ἐκδοθεῖσαν ἐν Ἀθήναις τῷ 1908. (Βίον, Μαρτύριον καὶ ἑτέρας ἀσματικὰς Ἀκολουθίας ἔγραψαν α) ὁ Ἰωάννης ὁ Μόσχος, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ Σωφρονίου μητρ. Π. Λεοντοπόλεως ἐν τοῖς «Θρακίκοις», Τομ. 1, 1938 καὶ 6) ὁ Μανουὴλ ὁ Μ. Ρήτωρ, (Ἀκολουθίαν) σωζωμένην ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῶν Ἰδίων Ἀγ. Ὁρους.

Ταῦτα ἀποδίδονται εἰς ἕτερον Μιχαὴλ ἐπικαλούμενον Μαυροειδῆν, καὶ φερόμενον, ὡς ἀθλήσαντα καὶ μαρτυρήσαντα εἰς Ἀδριανούπολιν. Περὶ τοῦ ἀν τοῦ αὐτοῦ πρόσωπον χωρίζεται εἰς δύο, ὡς εἰκάζει ὁ Σωφρ. Εὐστρατιάδης, χρήζει ἰδιαίτερας ἐρεύνης).

Πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγ. Μιχαὴλ ὑπάρχει εἰς Γρανίταν Εὐρυτανίας Ἱ. Ναὸς ὅστις σήμερον εἶναι ὁ Ἐνοριακός, φέρων χρονολογίαν εἰς τὸ Τέμπλον αὐτοῦ 1903, ὡς καὶ ἕτερος τοιοῦτος (Ναῦδριον) ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ζωοδ. Πηγῆς ἐν Ν. Ἑλθετία, ἀνεγερθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου τῶν εὐσεβῶν Γρανιτισιῶτων.

Εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου Ἀγραύων εὐρηται τοιχογραφία τοῦ Ἀγ. Μιχαὴλ προφανῶς τοῦ παρ. αἰῶνος, ὡς καὶ ἕτεροι φερῆται ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐξ ὧν ἡ ἀρχαιοτέρα τοῦ ἔτους 1864 ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτήρος, φέρουσα ἐπιγραφὴν «Δέσις Ψωμάδων Θεσσαλονίκης 1864».

Μεγαλυνάριον:

«Χαίρει ἡ Γρανίτσα ἡ σὴ πατρὶς Μιχαὴλ τρισμάκαρ τῇ ἀθλήσει σου τῇ στερρᾷ· σὺ γὰρ ἐν σοφίᾳ καὶ ἄθλων καρτερία τῆς εὐσεβείας ἔδειξας τὴν λαμπρότητα».

(Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου).

Βιβλιογραφία: Ν. Μαρτυρολόγιον ἐνθ. ἀν., σ. 52 κ. ἐξ. Κ. Σάθα, Μισαίων. Βιβλιοθήκη τομ. Γ', σ. 167 κ. ἐξ. Χρυσ. Παπαδοπούλου, ἐνθ. ἀν. σ. 23. Σωφρ. Εὐστρατίου ἐνθ. ἀν. σ. 338 κ. ἐξ. (Βίκτωρος) Μ. Συναξαριστῆς, ἐνθ. ἀν. Τόμος Γ', σ. 169 κ. ἐξ. Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου Συναξαριστῆς Β' σ. 202, L. Petit ἐνθ. ἀν. σ. 194.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενον)

Ξηνητεμένοι Μεγαλοχωρίτες καὶ Παιδιὰ τῆς Εὐρυτανίας, ὁ ἀνεγειρόμενος Ναὸς τοῦ Ἁγίου Γερασίμου στὸ Μεγάλο Χωριὸ εἶναι τιμὴ πού ἔκαμε ὁ Θεὸς στὴν Εὐρυτανία καὶ παράδειγμα δικῆς μας εὐσεβείας.

Βοηθήσατε τὴν ἀσπεράτωσι τοῦ Ναοῦ τοῦ Εὐρυτάνος Ἁγίου.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ἀποστέλλεται εἰς ὅλους δωρεὰν χωρὶς ἰδιαίτερη συνδρομὴ. Μπορεῖ νὰ βγῇ περισσότερες φορές τὸ χρόνο, ὅταν ἐγγραφῶν περισσότερα μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ πληρῶνουν ὅλα ἐγκαίρως τὴν ἐτήσια τοικτικὴ τους συνδρομὴ, πού εἶναι γιὰ τὸ Ἐσωτερικὸ δρχ. 50 καὶ τὸ Ἐξωτερικὸ δολ. 5.

ΑΠΟ ΟΛΑ ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ο άξιότιμος συμπολίτης μας και τακτικόν μέλος του Συνδέσμου κ. Ανδρέας Ί. Πουρνάρας, δι' επιστολής του, ἀνήγγειλεν ὅτι, μέσω του Συνδέσμου, ἀπὸ του τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους 1963—1964 καὶ ἐφ' ἑξῆς, θὰ χορηγῆ χρηματικὸν Βραβεῖον ἐκ δροχμῶν 500, εἰς τὸν κατ' ἔτος πρῶτεύοντα μαθητὴν τῆς ΣΤ' τάξεως Δημοτικοῦ Σχολείου μας, ὡς καὶ ἕτερον ἰσόποσον Βραβεῖον ἐκ μέρους τῆς συζύγου αὐτοῦ κ. Λέλας Ἀνδρ. Πουρνάρα εἰς τὴν κατ' ἔτος πρῶτεύουσαν τελειόφοιτον μαθήτριαν τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς μας.

Ἀμφότερα τὰ Βραβεῖα ταῦτα, ἀπεφοίση ὑπὸ του Διοικ. Συμβουλίου του Συνδέσμου, ὅπως ἐπιδίδονται μετὰ σχετικῶν Διπλωμάτων, διὰ του ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ τοκτικοῦ Ἀντιπροσώπου του Συνδέσμου, βάσει ἀντιστοιχῶν ἐγγράφων γνωματεύσεων, ἀφ' ἑνὸς του Διευθυντοῦ του Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Διευθύντριας τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνήθως γενομένων ἐπισημῶν τελετῶν ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων του σχολικοῦ ἔτους του Σχολείου καὶ τῆς Σχολῆς, οὕτως ὥστε τὰ Βραβεῖα αὐτὰ νὰ παρακινῶν τὴν μεταξὺ τῶν μαθητῶν ἢ τῶν μαθητριῶν εὐγενῆ ἀμιλλαν ἐπὶ χρηστότητι ἠθῶν, ἐπιμελεῖται κλπ.

Ἡ ἐρίτιμος κυρία Ἐλισάβετ Ν. Δανιηλίδου γένος Ἀνδρέα Χ. Μεσίρη ἐδώρισεν εἰς τὸν Σύνδεσμον ἕνα κῆπον εὐρισκόμενον πλησίον τῆς ἀνεγειρομένης Ἐκκλησίας του Ἁγίου Γερασίμου, ἵνα χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐκ του δημοσίου δρόμου προσπέλασιν πρὸς τὴν μεσημβρινὴν εἴσοδον τῆς Ἐκκλησίας, εἰς μνήμην τῶν γονέων αὐτῆς Ἀνδρέου καὶ Εὐανθίας Μεσίρη.

Αἱ λόγῳ του παρελθόντος χειμῶνος διακοπεῖσαι ἐργασίαι ἀνεγέρσεως τῆς Ἐκκλησίας του Ἁγίου Γερασίμου ἐπανελήφθησαν καὶ θὰ συνεχισθῶν. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι τὸ εἰς τὴν διάθεσιν του Συνδέσμου ὑπάρχον χρηματικὸν ποσὸν θὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς τοιχοποιίας, τῆς στέγης καὶ του τρούλλου, δοθέντος ὅτι μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου π.ἔ. προσεφέρθησαν καὶ ἄλλα χρηματικὰ ποσὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὅποια δὲν πε-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Κατὰ τὸ ἐν διαρρέουσι 1ον ἐξάμηνον του 1964 ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐπόμενα Κοινωνικὰ συμβάντα:

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἐγεννήθησαν τὰ τέκνα τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας: Σωτηρίου Ί. Μπακογιώργου θῆλυ, Νικολάου Γ. Γιαννακοπούλου θῆλυ, Χρήστου Δ. Τσελεπῆ θῆλυ, Γεωργίου Δ. Ἀσημάκη ἄρρεν, Κωνσταντίνου Χ. Ἀραπογιάννη ἄρρεν, Φωτίου Δ. Βονόρτα ἄρρεν, Γεωργίου Ε. Πριτσόλα ἄρρεν, Χρήστου Ί. Κοραγιάννη θῆλυ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθησαν τὰ τέκνα τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας: Ὁ υἱὸς του Κωνστ. Χ. Ἀραπογιάννη ὀνομασθεὶς Χαράλαμπος, ὁ υἱὸς του Γεωργ. Δ. Ἀσημάκη ὀνομασθεὶς Ἰωάννης, ἡ κόρη του Νικ. Γ. Γιαννακοπούλου ὀνομασθεῖσα Εὐδοξία, ἡ κόρη του Νικ. Δ. Ἀναστασοπούλου ὀνομασθεῖσα Εὐτυχία, ὁ υἱὸς του Παν. Ν. Λιάτσου ὀνομασθεὶς Δημήτριος.

Γ Α Μ Ο Ι

Ἐνυμφεύθησαν οἱ κάτωθι συγχωριανοὶ μας: Νικόλαος Γ. Σωφρόνιος ἐκ Κυψέλης Εὐρυτανίας μετὰ τῆς Δίδος Ἐλισάβετ Βαῖου Ζησίμου, Σταύρος Κ. Βλάχος ἐξ Ἁγίας Βλαχέρνας Εὐρυτανίας μετὰ τῆς Δίδος Ἀνδρουλάς Δ. Μακρῆ, Σπύρος Α. Ζηνέλης μετὰ τῆς Δίδος Ζωῆς Ι. Κασιώτης.

Νικόλαος Λέκας (ἐκ Λοκωνίας) μετὰ τῆς δίδος Μαρίας Θ. Παλιούρα, Κώστας Ε. Πριτσόλας μετὰ τῆς δίδος Δήμητρας Ί. Ἐλευθερίου, Παναγιώτης Θ. Ζηνέλης μετὰ τῆς δίδος Ἐλισάβετ Κ. Ἀποστολοπούλου, ὁ κ. Ἀθανάσιος Ί. Κατσάνος μετὰ τῆς δίδος Ἀθανασίας Θ. Ζηνέλη.

ριλαμβάνονται εἰς τὸ κλείσιμον του ἰσολογισμοῦ του 1963.

Τὰ νεώτερα αὐτὰ ποσὰ προσεφέρθησαν ἀπὸ τὰ ἐξῆς πρόσωπα:

Ἡ κ. Εὐανθία Ί. Τσίρου δρχ. 500, ἡ κ. Κουτσολιούτσου ἐκ Λαμίας δρχ. 200, ὁ κ. Νικ. Σιώκος ἐκ Δομνίστας 3η δόσις δρχ. 50, ὁ ἱερομόναχος Γρηγόριος Ἀνδρ. Σταθόπουλος δρχ. 500, ἡ κ. Ἐλένη Ί. Μεσίρη εἰς μνήμην του συζύγου αὐτῆς ἔθνομάρτυρος Ἰωάννου Χ. Μεσίρη δρχ. 100, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀν. Πουρνάρα δρχ. 1000, ὁ κ. Γεώργιος Κ. Κοντὸς ἐκ Κρικέλλου εἰς μνήμην τῶν γονέων αὐτοῦ Κωνσταντίνου καὶ Γιαννούλας δρχ. 500, ἡ κ. Μαρία Γ. Κόντου γένος Ὀδυσσεῶς Ἀναγνωστοπούλου εἰς μνήμην τῶν γονέων αὐτῆς Ὀδυσσεῶς καὶ Σταματίας δρχ. 500, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κωνσταντίνου Ν. Πουρνάρα δρχ. 400, ἡ κ. Εὐγενία Σοφ. Φλέγκα κοπνοβιομηχανος δρχ. 1000, ὁ κ. Πάνος Χ. Παπαλουκάς δρχ. 500, ἡ κ. Βασιλικὴ Θεοδ. Οκονόμου εἰς μνήμην του συζύγου αὐτῆς ἔθνομάρτυρος Θεοδώρου Γ. Οικονόμου δρχ. 250, ἡ κ. Λιλὴ Κρικὸρ Κορακοσιὰν 2α δόσις δρχ. 2.000, ὁ κ. Κωνσταντίνος Ί. Καροδημήτριος δρχ. 100, ἡ κ. Λένα Ἀλκ. Μπουρδάρα δρχ. 200, ἡ κ. Εὐθ. Ν. Λιάτσου εἰς μνήμην του τέκνου καὶ του συζύγου αὐτῆς Νικολάου Λιάτσου δρχ. 125, ὁ κ. Σωτήριος Ί. Ζυγιάρης δρχ. 100, ὁ κ. Δημ. Γ. Κακαράντζις δρχ. 1500, ἡ κ. Φωτεινὴ Ἠλ. Ἀναγνωστοπούλου δρχ. 1500, ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Ί. Ἀραπογιάννη εἰς μνήμην τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Βασιλικῆς Στ. Πρίφτη δρχ. 500, ἡ Ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ χοροεσπερίδος του Συνδέσμου 22.2.64 δρχ. 5.000, Ἀνώνυμος Μεγαλοχωρίτης ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διαιτίας ἀπὸ του θανάτου τῆς μητρὸς του δρχ. 1000, ὁ κ. Δ. Ί. Πριτσόλας 2α δόσις δρχ. 1500, ὁ κ. Βασ. Κ. Μωρίκης 2α δόσις δρχ. 1000, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πολυκάρπου Ζωῆ 33η ἕως 37η ἑκατοντάδραχμιαί δόσεις 500, ὁ κ. Γεράσιμος Δ. Γρηγόριος δρχ. 1000, αἱ οἰκογένειαι Ἰω. Πουρνάρα καὶ Ἰωάν. Σπαντιδάκη (ἐκ Στουρνάρας Εὐρυτανίας) εἰς μνήμην του Ἰωάννου Κοκιοπούλου ἐφέτου δρχ. 300, ὁ κ. Δημήτριος Μ. Μπουρνάζος εἰς μνήμην τῶν γονέων του Μάνθου καὶ Βασιλικῆς Μπουρνάζου δρχ. 100.

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Δ. Μπουρλος ἐξ ἐράνου μεταξὺ τῶν φίλων αὐτοῦ δρχ. 1000.

Διὰ τὴν ἐπανεγερσιν τῆς κατεδαφισθείσης Ἐκκλησίας του Ἁγίου Δημητρίου μετὰ τὸ κλείσιμον του ἰσολογισμοῦ 31ης 12—63 προσεφέρθησαν νεώτερα ποσὰ ἀπὸ τὰ ἐξῆς πρόσωπα:

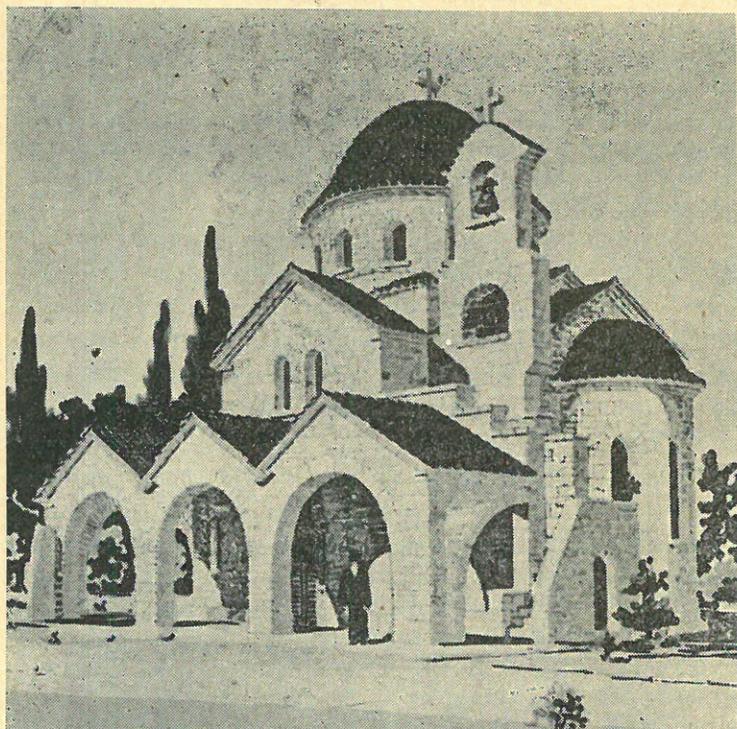
Ὁ κ. Γερασίμος Δ. Γρηγόριος δρχ. 1000, ὁ κ. Βασίλειος Μ. Μανθόπουλος 3η δόσις δρχ. 50. Σημειωτέον ὅτι αἱ 2 προηγούμεναι δόσεις τῆς Οἰκογενείας Βασ. Μανθόπουλου ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν δρχ. 8.850.

Συνεχίζονται αἱ ἐσωτερικαὶ ἐργασίαι ἀσβεστοκονιομάτων, πατώματος κλπ. τῆς εἰσοδείου νέας αἰθούσης του ἰδιοκτῆτου κτιρίου του Συνδέσμου, ἔνθα ὡς γνωστὸν θὰ μεταφερθῆ ἢ ὑπὸ του Συνδέσμου ἰδρυθεῖσα Λαϊκὴ Βιβλιοθήκη, ὅπου θὰ ἀναρτηθῶν αἱ φωτογραφίαι τῶν ἀποβιωσάντων Ἰδρυτῶν, Μεγ. Εὐεργετῶν, Εὐεργετῶν καὶ Δωρητῶν του Συνδέσμου. Ἡ αἰθουσα αὕτη θὰ χρησιμεύσῃ καὶ διὰ διαλέξεις, τελετῶν κλπ. Ὡς γνωστὸν εἰς τὸ ἴδιον κτίριον του Συνδέσμου στεγάζεται δωρεάν, ἄνευ καταβολῆς ἐνοικίου καὶ ἡ Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ του χωρίου μας.

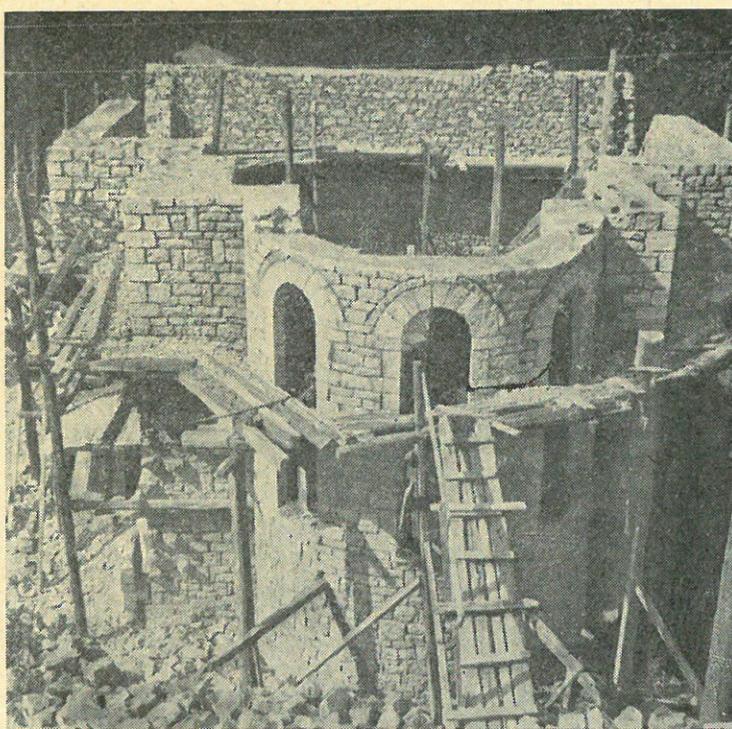
Εἶναι ἀξιοὶ ἐπαίνων καὶ εὐχαριστιῶν αἱ μαθήτριά τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς, πού ἐπιμελοῦνται τῆς καθαριότητος του δωματίου εἰς τὸ ὅποιον στεγάζεται προσωρινῶς καὶ ἀπὸ τετραετίας ἡ Λαϊκὴ Βιβλιοθήκη. Τὸ δωμάτιον τοῦτο, ὡς γνωστὸν, προσεφέρθη διὰ τὴν δωρεὰν στέγασιν τῆς Βιβλιοθήκης ὑπὸ του αἰδεσιμωτάτου πρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Δ. Βαστάκη μέχρι ἀποκτῆσεως ὑπὸ του Συνδέσμου ἰδιοκτῆτου αἰθούσης.

Κατ' ἀνακοίνωσιν του ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, μεταξὺ τῶν διὰ λόγους εὐρυθμίας τῆς Διοικήσεως μετατεθέντων Νομαρχῶν,

Η ΑΝΕΓΕΙΡΩΜΕΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΗ

Ἐκ τοῦ σχεδίου φωτογραφία, ὅπως θὰ φαίνεται ἐκ τοῦ δημοσίου δρόμου καὶ ἐκ τῆς κεντρικῆς πλατείας τοῦ χωριοῦ ὅταν θὰ ἀποπερατωθῇ. Πλάτος τῆς ἐκκλησίας μέτρα 8,70, μήκος 10,30, ὕψος μέχρι τῆς ὀροφῆς τοῦ Τρούλου 12,30.

Ἐκ τοῦ πραγματοποιηθέντος ἔργου, φωτογραφία, ληφθεῖσα τὸν Αὐγούστου 1963. Τώρα, τὸ ὕψος ἀνέβηκε κατὰ 3 καὶ πλέον μέτρα καὶ συνεχίζεται.

μετετέθη καὶ ὁ Νομάρχης Εὐρυτανίας κ. Θεόδωρος Τσαούσης εἰς Θεσπρωτίαν, ὁ δὲ Νομάρχης Ἡμαθίας κ. Ἀναστάσιος Λεβίδης μετετέθη εἰς τὴν Εὐρυτανίαν.

✱

Ἐπεβλήθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 17)22.5.64 ὑπόμνημα τοῦ Συνδέσμου μας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, Γεν. Διευθυνσιν Δασῶν, Διεύθυνσιν Γ', διὰ τοῦ ὁποῦ ἀναφέρεται ὅτι, ἡ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 410)1962 αἰτήσεως τῆς Κοινότητός μας, αἰτηθεῖσα κατασκευὴ Δασικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Μεγάλου Χωριοῦ πρὸς προσέλασιν τῶν ἐλατοδασῶν τοῦ ὄρους Κολιακούδα, διεβιβάσθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 203757)3313)6.10.62 ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸ Δασαρχεῖον Καρπενησίου, πρὸς σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν αὐτῷ ἀνογνωριστικῆς μελέτης καὶ χαραξῆς τῆς ὡς ἄνω δασικῆς ὁδοῦ, καὶ ὅτι ἡ μελέτη ἐγίνε με παραλλογήν τινά, τῆς ὑπὸ τῆς Κοινότητος πρωταθείσης γραμμῆς τῆς ὁδοῦ, ἡ ὁποία ἐξ ἄλλου ἦτο συντομωτέρα καὶ ἐπὶ ἐδάφους ὁμαλωτέρου. Οὕτω ἀντὶ τῆς πρωταθείσης γραμμῆς Σουβλερῆ — Λόφου Ἁγίου Ἡλίου — Παναγιάς, προεκρίθη ἡ γραμμὴ ἐξ Ἁγίου Ἀθωνοσίου—διὰ τῶν λόφων Βερουβίου καὶ Κούτπα—Παναγιά.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνεφέρθη ὅτι κατὰ πληροφορίας μας, ἀνεκοινώθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπουργείου, ὅτι ἐνεκρίθη πίστωση δρχ. 230.000 διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν λόγω ὁδοῦ. Τὸ Δασαρχεῖον ὅμως, ἐρωτηθέν, μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι δὲν ἔλαβε γνώσιν περὶ ἐγκρίσεως τιαύτης πιστώσεως.

Διὰ τοῦτο παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον ὅπως ἐπανεξετάσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἐν προκειμένῳ μελετηθείσης δασικῆς ὁδοῦ καὶ διατάξῃ τὸ Δασαρχεῖον Καρπενησίου, ἵνα προβῇ εἰς τὴν δημοπράτησιν καὶ κατασκευὴν αὐτῆς, ἡ ὁποία ὡς γνωστόν, θὰ ἐξυπηρετήσῃ τόσον τὸ Δημόσιον ὅσον καὶ τὰ γύρω τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ ὑπόλοιπα χωριά, τὰ ὁποία ἀνομνούν ἐναγωνίως τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ὁδοῦ αὐτῆς, διὰ νὰ δύνανται κατὰ κάποιον τρόπον νὰ συγκοινωνοῦν μετὰ τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Μεγάλου Χωριοῦ—Καρπενησίου.

✱

Ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ, τὴν Κυριακὴν 31 Μαΐου ἐ.ἔ. Παρέστησαν ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Προνόσιος κ. Ἀπ. Κακλαμάνης, ὁ βουλευτὴς Εὐρυτανίας κ. Κ. Παπασπύρου, ὁ πολιτευτὴς κ. Δημ. Τουλούπας, ὁ Νομάρχης κ. Θεόδ. Τσαούσης, διάφοροι Ἀρχαὶ τοῦ Νομοῦ μας, ὁ Προεδρεύων τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου τῶν Μι-

κροχωριτῶν κ. Ἰωάν. Κεράνης μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου του, ὡς καὶ πλήθος κόσμου. Τὸν Σύνδεσμον τῶν Μεγολοχωριτῶν ἀντεπροσώπευσεν ἡ ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ τριμελὴς ἐπιτροπὴ αὐτοῦ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Δημ. Ἀ. Σιταρά, Νικ. Σ. Βονόρτα καὶ Ἰωάν. Χ. Μοικρυγιάννη. Ἡ κλήρωσις τῶν οἰκοπέδων εἰς τοὺς πληγέντας κατοίκους Μικροῦ Χωριοῦ, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου Πρωτοδικῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Μεγάλου Χωριοῦ. Μετὰ ταῦτα παρετέθη γεῦμα ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Μικροῦ Χωριοῦ, εἰς τὴν αἴθουσαν ἐστιατορίου τοῦ Τουριστικοῦ Ξενοδοχείου Μεγάλου Χωριοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὅλοι οἱ ἐπίσημοι κλπ. Ἐπηκολούθησαν χοροὶ συνοδείᾳ λαϊκῶν ὀργάνων διαρκέσαντες μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

✱

Στὴ φροντίδα τῆς λουτροθεραπείας σας εἰς τὰ Καμένα Βαῦρλα, γιὰ κάθε ἡλικία, ἓνα βασικὸ πρόβλημα εἶναι τὸ ὑπνοδωμάτιο ποῦ θὰ διαλεξήτε γιὰ τὴν διαμονή σας στὴ Λουτρόπολι.

Πρὶν πάρετε τὴν ἀπόφασίν σας, ἐπισκεφθῆτε τὸν Ξενῶνα τοῦ κ. ΘΑΝΑΣΗ Α. ΤΖΑΒΕΛΑ ποῦ διαθέτει πολλὰ ὑπνοδωμάτια ὀργανωμένα, με καθαριότητα καὶ περιποίησι σπητίσια καὶ σὰς ἐξασφαλίζει μίαν εὐχάριστη διαμονή.

✱

Τὸ γραφεῖο ΤΤΤ τοῦ Χωριοῦ μας εὐπρεπίσθη ἀρκετὰ καλὰ καὶ ἀπέκτησεν ὅλα τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν ὄργανα — πλάστικα, χρηματοκιβώτιον καὶ ἰδιαιτέρον δωμάτιον ὡς καὶ τηλεφωνικὸν θάλαμον διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μὴ ἀκούωνται ἐκ τρίτων αἱ συνδιαλέξεις των.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ γραφείου κ. Γεώργιος Μαντζιούτας εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων, διότι, εἶναι προθυμότετος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

✱

Ὁ κ. Βάγιας Πλάκας μισθωτὴς ἐπιχειρηματίας τοῦ Τουριστικοῦ Κοιν. Ξενοδοχείου μας, εἶναι ἄξιος ἐπαίνων καὶ συγχαρητηρίων, διότι εἶναι προθυμότετος, προσπαθῶν μὲ κάθε τρόπον νὰ εὐχαριστήσῃ πάντας καὶ δικαιτέρως τοὺς ξένους ποῦ ἐπισκέπτονται τὸ Χωριό μας, ἀκόμη δὲ καὶ τοὺς προβάλλοντες παρολγόους ἀξιώσεις. Διακρίνεται διὰ τὴν ἀμειπτον καθαριότητα τοῦ μαγειρίου, τῆς αἰθούσης ἐστιατορίου καὶ τῶν ὑπνοδωματίων. Διατηρεῖ πάντοτε εἰς τὸ ἠλεκτρικὸ ψυγεῖο, τὰ περίφημα ψάρια «Πέστρο-

φες» πού φαρεύονται στον «Καιρπενησιώτη» ποταμό, και σεβρί-
ρονται της ώρας, τηγανισμένα με άγνo βούτυρο.

Επιαναλαμβάνομεν ότι ή Κοινότης άφείλει άπαραιτήτως
και συντομώτατα, να συνδέση την ύδρευσην του ξενοδοχείου της,
δι' επέκτασως του ύδραγωγείου «Κεφαληνού» τo όποιον, ως
γνωστόν, τερματίζεται τώρα κάτωθεν της οικίας του κ. Τσα-
μπούλα, διότι τo νερό του ύδραγωγείου «Κεφαλοδρύσου» από
τo όποιον ύδρεύεται τo ξενοδοχείον, λόγω ύψομετρικής διαφο-
ράς της πηγής, δέν άνέρχεται εις τόν 3ον όροφον.

Είναι άποράδεκτον, να ύδρευώνται οι πελάται του 3ου
όρόφου από ύδαταποθήκης (ντεπόζιτα), έφ' όσον τo χωριό μας
έχει τo εύτύχημα να εύρίσκεται άνάμεσα σε πλουσιώτατες πη-
γές κρυσταλλίνων ύδάτων με ύδραγωγεία.

Εύτυχώς ή σύστασίς μας εις τo προηγούμενον φύλλον της
Φωνής μας, είσηκούσθη και έκαρποφόρησε, διότι ή Κοινότης έ-
νέγραψεν εις τόν προϋπολογισμόν της, τo ποσόν δραχμών 6.000
δι' έξοδα συντηρήσεως του Ξενοδοχείου, όπερ ποσόν ένεκρίθη από
την Νομαρχίαν. Επομένως προέχει ό έλαιochρωματισμός των κου-
φωμάτων και ή επέκτασις της ύδρεύσεως εις τόν 3ον όροφον αυ-
του.

ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Κατά την διάρκειαν του Α' εξαμήνου 1964 ένεγράφησαν νέα
μέλη, τo έξής:

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Άθηνάσιος Δ. Φλώρος, Ίωάννης Θ. Φλώ-
ρος και Γεώργιος Κ. Μωρίκης.

ΕΝ ΛΑΜΙΑ: Πάνος Παπαγεωργίου, Νικόλαος Κ. Άργυ-
ρόπουλος και Χαραλάμπος Β. Μωρίκης.

ΕΝ ΜΕΓΑΛΩ ΧΩΡΙΩ: Θεοφάνης Ν. Λάιος.

ΛΑΪΚΟ ΛΑΧΕΙΟ

Κάθε 7....

Πολλά λεπτά!

ΛΑΪΚΟ ΛΑΧΕΙΟ !!

65 0)ο των άκαθαρίστων εισπραξέων
στούς ΤΥΧΕΡΟΥΣ

ΛΑΪΚΟ ΛΑΧΕΙΟ !!

Ένα έξοδο από τo Λαο
για τo Λαο!

ΛΑΪΚΟ ΛΑΧΕΙΟ

Τώρα ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ

8.320.000 στούς ΤΥΧΕΡΟΥΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Το Διοικητικόν Συμβούλιον του Συνδέσμου μας, εκφράζει
θερμάς ευχαριστίας:

Α' προς τo Σεν Ύπουργείον Κοινωνικής Προνοίας δια τας
χορηγουμένας δαπάνας λειτουργίας της Οικοκυρικής Σχολής και
τας οικονομικές ενισχύσεις δια τας κτιριακάς ανάγκας του κτι-
ρίου ένθα στεγάζεται θωρεάν ή Σχολή.

Β'. Δια μίαν ακόμη φοράν τας ευχαριστίας μας
και θα είμεθα πάντοτε ευγνώμονες προς τόν αξιό-
τιμον κ. Φαίδωνα Κυθωνιάτην και την έρίτιμον σύζυγόν του κ.
Έβελ—άρχιτέκτονα—δια την θωρεάν εκπόνησιν σχεδίων και
μαλέτης ως και την επί τόπου παρακολούθησιν υπό του κ. Φαίδω-
νος των έργοσιών της άνεγειρομένης Έκκλησίας του Άγιου
Γερασίμου.

Γ' Προς όλα τa αξιότιμα πρόσωπα που προσέφεραν είτε
πολλά είτε όλίγα χρήματα εις τόν έθρονον, είτε κήπους, ως και
προς όλα τa αξιότιμα μέλη των κατά τόπους Έραδικών Έπιτρο-
πών που ένήργησαν και συνεχίζουν να ενεργούν τόν Έθρονον υπέρ
όποπερατώσεως της άνεγειρομένης Έκκλησίας του Νεομάρτυ-
ρος Άγιου Γερασίμου του Μεγαλοχωρίτη.

Δ' Προς όλα τa αξιότιμα πρόσωπα που έτίμησαν δια της
παρουσίας των την Άποκριάτικη Χοροεσπερίδα του Συνδέσμου
μας και προς τa μέλη της Οργανωτικής Έπιτροπής της χο-
ροεσπερίδας.

Ε' Προς τόν Προϊστάμενον της Νομομηχανικής Ύπηρεσίας
Ευρυτανίας κ. Γεώργιον Γεωργακόπουλον, ως και προς τόν βοη-
θόν του μηχανικόν κ. Νικόλαον Μύταρην δια την παρακολούθη-
σιν των έργων, άνεγέρσεως της Έκκλησίας του Άγιου Γερα-
σίμου κλπ.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακολουούνται θερμάς όσα έκ των μελών της Έραδικής
Έπιτροπής, έσωτερικου ή έξωτερικου, παρέλαβον Άποδείξεις
διενεργείας έράνου υπέρ άνεγέρσεως της Έκκλησίας του Ά-
γιου Γερασίμου και δέν πρόκειται να ενεργήσουν ή να συνεχί-
σουν έθρονον, να έπιστρέψουν εις τo γραφείον του Συνδέσμου όσον
τo δυνατόν συντομώτερον τας εις χείρας των άποδείξεις έρά-
νου, ίνα ό Συνδεσμος δυνηθή και άποδώση εμπροθέσμως έκκο-
θάρισιν λογαριασμού εις τo όρμάδιον Ύπουργείον, δοθέντος ότι
ή προθεσμία διενεργείας έράνου, λήγει όριστικώς την 31ην
Δεκεμβρίου 1964.

Επίσης παρακαλούνται οι καθυστερούντες έτησίως τακτι-
κάς συνδρομάς, όπως μας άποστείλωσιν αυτάς, δια να μη εύ-
ρίσκεται ό Ταμίας μας εις την ανάγκην να τούς ένοχλή δια
των άταμικών είδοποιήσεων και ούτω υποβάλλεται ό Συνδε-
σμος εις τa ταχυδρομικά έξοδα, δοθέντος ότι οι τακτικά συν-
δρομαί των μελών, είναι ό μοναδικός πόρος λειτουργίας του
Συνδέσμου και έκδόσεως της «Φωνής του Χωρίου μας».

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

Η «ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»,

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ * ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1905
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΕΔΡΑ ΙΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Γραφεία: Άγίας Σοφίας 32, Νέα Σμύρνη, τηλ. 969.716
Άποστείλατε τa έμβάσματά σας δια τόν Συνδεσμον εις τa
Γραφεία αυτου, επ' όνόματι του Ταμίου κ. Κωνσταντίνου Δ.
Σιαμανή ή επ' όνόματι του Συνδέσμου όπως είναι ό ως άνω
τίτλος αυτου.

Η Δ)νις Άνθούλα Σ. Πέτρου διέθεσε μέσω του Συνδέσμου μας
τo ποσόν δρχ. 300 επί τή συμπληρώσει εξαμήνου από του θανάτου
της θείας της Βασιλικής Ν. Παίδα.

Τσακίζοντας καρύδια και πασατέμπο τὰ λέμε ὅπως μᾶς τὰ λένε ὀρθὰ κοφτὰ—χωρίς καυγά

Ἐπειδὴ ἡ παραγωγή καρυδιῶν στὸ χωριὸ μας καὶ τὴ φετεινὴ χρονιά ἦταν σχεδὸν ἀνύπαρκτη καὶ ὁ χώρος τῆς στήλης τοῦτης περιωρισμένος, περισσότερο ἀπὸ τὶς προηγούμενες ἐκδόσεις μας, λέμε, μετὰ λύπης μας, ὅσα προκαλούμεθα νὰ λέμε.

ΤΣΑΚΑ ΤΣΟΥΚΑ

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΧΙΟΥΜΟΡ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος τοῦ χωριοῦ μας κ. Βασίλειος Ἰ. Περίδας, εἰς ἀπάντησιν σχολίου μας, δημοσιευθέντος εἰς τὴν στήλην ταύτην τοῦ προηγουμένου ὑπ' ἀριθ. 17 φύλλου τῆς «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ» μᾶς ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν αὐτοῦ, ἣν παραθέτομεν ὡς ἔχει:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 76.

Ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ, τῆ 12ῃ Φεβρουαρίου 1964

Πρὸς τὸν κ. Δημ. Κοντομέρκον,
Διευθυντὴν Περιοδικοῦ «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»
Εἰς ΑΘΗΝΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ἐς τὸ ὑπ' ἀριθ. 17—Δ' τριμηνίας ἔτους 1963 περιοδικὸν «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ» καὶ εἰς σχόλια «τσάκα τσοῦκα», δημοσιεύσατε τὸ ἐξῆς σχόλιον:

«Ὅλοι οἱ Δήμοι καὶ οἱ Κοινότητες... ὅταν κτίζονται ἐκκλησίες στὸν τόπον τοὺς κατὰ κάποιον τρόπον συμβάλουν καὶ βοηθοῦν τὸ ἔργον. Ἡ Νομαρχία μας εὐχαρίστως διέθεσε μίαν πολτόζα καὶ κατὰ τὸν γενικὸ κανονισμὸ με πληρωμὴν τῶν κουσίμων ἀπὸ τὴν Κοινότητα τοῦ χωριοῦ μας γιὰ τὴν διάνοξιν δρόμου πρὸς τὸ μαντέμι πού βγαίνει κατάλληλη πέτρα γιὰ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γερασίμου.

Ἡ Κοινότης μας ὅμως ἀντὶ τῆς ὠφειλομένης συμβουλῆς τῆς εἰς τὸ ἔργον, ὑποχρεώνει τὸν ἐργολάβου νὰ πληρώσῃ ἐξ ἰδίων τοὺς ἐξοδα κουσίμων καὶ δὲν λογαριάζει ὅτι ἐμμέσως ἐπιβαρύνεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔργου, οὔτε τὸ ὅτι ὁ δρόμος εἶναι καὶ αὐτὸς Κοινοτικὸς καὶ δὲν εἶναι κτῆμα τοῦ ἐργολάβου».

Κύριε Διευθυντά, ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου σᾶς ἀπαντῶμεν τὰ ἐξῆς:

Τὸ ὄνειρον τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος εἶναι νὰ εἶδῃ πραγματοποιούμενον τὸ ἔργον ἀνεγέρσεως τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γερασίμου καὶ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἕκαστος κάτοικος προσέφερεν καὶ προσφέρει εὐχαρίστως τὸν ὀβολὸν του καὶ ὅταν λέγωμεν Κοινότης ἐννοοῦμεν τοὺς κατοίκους τῆς Κοινότητος.

Ἡ μὴ ἐνίσχυσις τῆς Κοινότητος εἰς διάνοξιν ἀμαξίτης ὁδοῦ πρὸς τὸ μαντέμι πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἐργολάβου κ. Δημ. Μακρῆ - πράγματι δὲν ἐγένετο, διότι εἰς τὴν συμφωνία μεταξὺ Συνδέσμου καὶ ἐργολάβου ἡ Κοινότης δὲν εἶχε οὐδεμίαν ἀνάμιξιν, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἠρωτήθη ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διὰ οἰκονομικὴν συμβουλήν κλπ.

Ἐν προκειμένῳ παρατηρήσαμεν ὅτι ὁ Σύνδεσμος ὠφείλε νὰ εἶχε ἐνημερώσει τὴν Κοινότητα τὰς λεπτομερείας τῆς συμβάσεως, ἵνα ἔχη ὑπ' ὄψιν τῆς τὰ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐν λόγω ἔργου ἐν τῇ Κοινότητι.

Ἐπίσης γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου περὶ χρηματικῆς συμβουλῆς τῆς Κοινότητος εἰς βάρος τοῦ Κοινοτικοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως ἐκκλησιῶν δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Κατὰ τὰς δημοσιεύσεις σας παρατηρήσαμεν ὅτι ἀσκόπως σχολιάζονται κοινοτικὰ θέματα μὴ ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅτι ὁ Σύνδεσμος ἔρχεται ὡς ἀρωγὸς τῆς ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ἐνῶ ἡ πραγματικότης εἶναι ὅτι ἡ Κοινότης ἔρχεται πάντοτε ἀρωγὸς πρὸς τὸν Σύνδεσμον διὰ τῆς συμβουλῆς τῆς Κοινότητος καὶ τῶν κατοίκων τῆς.

Κύριε Διευθυντά πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν Μεγαλοχωριτῶν παρακαλοῦσθε καὶ ἐκ μέρους τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὅπως δη-

μοσιεύσῃτε τὸ παρὸν εἰς τὸ περιοδικὸν «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ».

Μὲ ἐκτίμησιν, τῇ ἐντολῇ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΒΑΣ. ΠΕΡΙΔΑΣ

ΣΗΜ. τῆς Φ.Τ.Μ.Χ.

Δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν διάθεσιν διενέξεων μὲ οὐδένα, πολὺ δὲ περισσότερον μὲ τὴν Κοινότητα τοῦ Χωριοῦ μας, ἰδίως διότι ὁ χώρος μας εἶναι μικρὸς καὶ πολὺτιμος. Ἐν τούτοις ὅμως, πράττομεν τούτο, μετὰ λύπης μας, ἐφ' ὅσον προκαλούμεθα, ἔχοντες καθήκον ἀπαραίτητον νὰ ὑπερασμῶμεθα ὑπὲρ τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς υπάρξεως τοῦ Συνδέσμου μας. Πρὸς τούτο, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπαντήσωμεν, διὰ νὰ τεθοῦν ἀπαξ διὰ παντὸς τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των, διότι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἐν τῇ προσπάθειά του νὰ συσκοτίσῃ τὴν πραγματικότητα τοῦ δημοσιευθέντος σχολίου μας καὶ νὰ καλύψῃ οὕτω τὴν μὴ συμβολὴν τῆς Κοινότητος εἰς τὸ περὶ οὗ πρόκειται θεάρεστον ἔργον, διαστρέφει διὰ τῆς ἐπιστολῆς του τὴν ἔννοιαν τοῦ σχολίου μας καὶ, οἰκειοποιεῖται τὰς γενομένας ἀτομικὰς εἰσφοράς ὑπὸ τῶν κατοίκων, ὡς εἰσφοράς τῆς Κοινότητος.

Ἐπειδὴ δέ, εἰλικρινῶς, δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς πασαοχθεθῇ τὸ δικαίωμα νὰ καταλογίσωμεν εἰς τὸν φίλον μας κ. Πρόεδρον, τὸ τοῦ ρητοῦ «οὐ γινώσκεις ἅ ἀναγιγνώσκεις», περιοριζόμεθα νὰ τοῦ συστήσωμεν νὰ διαβάσῃ καλύτερα καὶ μὲ προσοχὴν, τὸ περιεχόμενον τοῦ περὶ οὗ πρόκειται σχολίου μας, ἐξ οὗ θὰ ἀντιληφθῇ τὰ ἐξῆς:

Α' Ἡμεῖς, ὅπως ὅλος ὁ κόσμος, ὅταν γράφωμεν ἢ προφέρωμεν τὴν λέξιν Κοινότης, ἐννοοῦμεν τὸ νομικὸν πρόσωπον, δηλαδὴ τὴν πραγματικὴν Κοινότητα, πού διοικεῖ τὰ κοινὰ τοῦ χωριοῦ καὶ ὄχι τὰ ἀτομικὰ ζητήματα τῶν κατοίκων αὐτοῦ.

Β' Οἱ κάτοικοι τοῦ Χωριοῦ, προσέφεραν ὅλοι σχεδόν, ἄλλοι πολλὰ καὶ ἄλλοι ὀλίγα, ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ των βαλαντίου, καὶ μάλιστα ἐδημοσιεύθησαν τὰ ὀνόματα αὐτῶν τε καὶ ἐκείνων πού ἀπετέλεσαν τὴν ἐπιτόπιον ἐροικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ τοὺς ἠύχαριστήσαμεν διὰ τῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ». Ἡ Κοινότης ὅμως, δὲν προσέφερεν οὔτε μίαν δραχμὴν, ἀλλ' ἀντιθέτως εἰσέπραξεν ἢ θὰ εἰσπράξῃ τὰ ἐξοδα κουσίμων τῆς μπολτόζας πού διετέθη ὑπὸ τῆς Νομαρχίας διὰ τὴν διάνοξιν τοῦ δρόμου πρὸς τὸ μαντέμι. Ἐνῶ, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἐὰν ἐπεθύμει τὴν συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον, θὰ ἠδύνατο ἡ Κοινότης, κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ αὐτῆς, νὰ ἀναγράψῃ, ἔστω καὶ συμβολικῶς, ἕνα μικρὸν ποσόν, ἂν ὄχι τὸ ποσόν τῆς ἀξίας τῶν κουσίμων, τὸ ὁποῖον ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἐνεκρίνετο ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν, θὰ τὸ προσέφερεν ὡς εἰσφοράν τῆς Κοινότητος ὑπὲρ τοῦ ἔργου. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν τελετὴν θεμελιώσεως τοῦ ναοῦ, τὴν ὁποῖαν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ τότε Νομάρχης Εὐρυτανίας κ. Θεόδωρος Τσαούσης, ὅστις ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ συντελουμένου ἔργου, εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅτι καὶ ἡ Πολιτεία θὰ συμβάλῃ εἰς τὸ ἔργον καὶ κατέληξε μὲ τὸ ρητὸν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «Οὐκ ἀπὸ τῶν οἰκοδομῶν ἀξίαν θαυμάζεσθαι, εἶναι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐνοίκων», ἀναφωνήσας ἐν τέλει: «Εὐγε εἰς τοὺς Μεγαλοχωρίτας!» Συνεπῶς, ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ἐνεκρίνετο ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην, ἐὰν ἐζητήτο συμβολὴ τῆς Κοινότητος ὑπὲρ τοῦ ἔργου. Ἐπομένως δὲν εὐστοθεῖ ὁ ἐκ τῶν ὑστέρων προβαλλόμενος ἰσχυρισμὸς σας ὅτι δὲν προβλέπεται δῆθεν ἐκ τοῦ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων χρηματικὴ συμβολὴ ὑπὲρ Ἐκκλησιῶν. Ἄρα: «Ὅποιοι δὲν θέλει νὰ ζυμώσῃ πέντε μῆνες κοσκηνάει».

Γ' Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μετὰ τοῦ ἐργολάβου συμβάσεως τοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ, φαίνεται ἐν πρώτοις ὅτι λησμονεῖ ἢ θέλει νὰ λησμονῇ ὁ κ. Βασίλειος Ἰ. Περίδας, ὅστις τυγχάνει καὶ ἀνεπιστέλλον μέλος τοῦ Συνδέσμου, τὸ γεγονός ὅτι ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ταύτην, ἐξελέγη καὶ ὁ ἴδιος ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου ὡς μέλος τῆς ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας ἔργον εἶναι, ἡ ἐπιπέτεια τῶν δαπάνων τοῦ Συνδέσμου ἐκτελουμένων κοινωφελῶν ἔργων εἰς τὸ Χωριό, ἣν ἐκλογὴν ὅμως δὲν ἀπεδέχθη ὁ κ. Βασίλειος Περίδας, ἴσως δὲ καὶ νὰ μὴ τὴν κατεδέχθη αὐτὴν τὴν ἐκ-

λογήν του, επειδή συνέπεσε να είναι και Πρόεδρος της Κοινότητας.

Εκ δευτέρου λησμονεί ο ίδιος ότι η έν Μεγάλω Χωρίω Ἐπιτροπή Ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ, ὡς ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 15 τοῦ ἔτους 1962 φύλλον τῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωρίου», ἐν σελίδι 3 ἀποτελεῖται: α) Ἐκ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐνορίας Ἁγίας Παρασκευῆς, τῆς ὁποίας θεωρεῖται παρεκκλήσιον ὁ ἀνεγειρόμενος ναὸς τοῦ Ἁγίου Γερασίου καὶ β) ἐκ τῆς ὀλομελείας τῆς ὡς προεῖρηται Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου, με Προϊστάμενον ἀμφοτέρων τῶν ὀλομελειῶν τὸν ἐφημέριον τῆς ἐνορίας αἰδεσιμώτατον Παπακωνσταντῖνον Τριχόπουλον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπεδόθησαν ἀντίγραφα τῶν ἐν προκειμένῳ συμβάσεων. Τοιαῦτα δὲ ἀντίγραφα ἐπεδόθησαν καὶ πρὸς τὸν Προϊστάμενον τῆς Νομομηχανικῆς Ὑπηρεσίας Εὐρυτανίας, διὰ τὴν ἐπίβλεψιν ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τοῦ Ναοῦ, τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν καὶ τὴν ἐν γένει παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τούτων.

Δ'. Τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀλήθειαν τὸ γεγονός ὅτι ὁ Σύνδεσμος ἔρχεται ἀρωγὸς εἰς τὴν Κοινότητα καὶ ὅτι κατὰ τὴν γνώμην σας «Ἡ Κοινότης ἔρχεται πάντοτε ἀρωγὸς πρὸς τὸν Σύνδεσμον», τὸν χαρακτηρίζομε ὡς μεγίστην ἀχαριστίαν καὶ ἀγνωμοσύνην σας καὶ ἀφήνομεν νὰ κρίνῃ αὐτὸν τὸν ἰσχυρισμὸν σας ἢ κοινὴ γνώμη τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριτῶν, τοῦ δὲν εἶναι μείωτες οὔτε τυφλοὶ, ἀλλὰ βλέπουν τὰ πραγματοποιηθέντα δαπάναις τοῦ Συνδέσμου κοινωφελῆ ἔργα ἀπὸ τοῦ ἔτους ἰδρύσεώς του 1905 μέχρι τοῦ 1964, δηλαδὴ μίᾳς ἐξηκοντοετίας. Ἐνθυμούμεθα ὅμως τὸ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου συγχωριανοῦ μας καὶ σοφοῦ Μιχάλη Δ. Κυρίτη Ἀρεοπαγίτου λεγόμενον, καθ' ὃ, «ἢ ἀγνωμοσύνη καὶ ἢ ἀχαριστία, ἔπρεπε νὰ ὑπῆρχε νόμος νὰ τιμωρῆται με ποινὴν αὐστηροτέραν ἐκείνης ποῦ τιμωρεῖται ἢ ἐκ προμελέτης δολοφονία».

Ἐν σχέσει μετὰ τὸ ἀντὶ νὰ ἔλθῃ ὁ Σύνδεσμος ἀρωγὸς τῆς Κοινότητος ἦλθεν ἡ Κοινότης ἀρωγὸς τοῦ Συνδέσμου ἠρευνήσαμεν μετ' ἐπιμελείας ὀλόκληρον τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Συνδέσμου, ἀλλὰ δὲν συναντήσαμεν οὐδεμίαν ἀρωγὴν τῆς Κοινότητος πρὸς τὸν Σύνδεσμον. Ἀντιθέτως, ὁ Σύνδεσμος διέθεσεν ὅλας τὰς δυνάμεις του οἰκονομικὰς τε καὶ ἠθικὰς, ὑπὲρ τῆς γενετήρας τῶν μελῶν αὐτοῦ. Κρίνομεν ὅμως περιττὸν νὰ τὰ ἀναλύσωμεν καὶ νὰ τὰ ἀπαριθμήσωμεν διότι θὰ ἐχρειάζοντο ὑπερκοπὸς σελίδες τῆς «Φωνῆς τοῦ Χωρίου μας» διὰ νὰ δημοσιευθῶν. Ἐκτὸς ἂν ἐρμηνεύετε ὑμεῖς κ. Πρόεδρε τῆς Κοινότητος, τὴν ὑπαρξίν ὠρισμένων κατοικῶν τοῦ χωρίου μας μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, ὡς ἀρωγὴν τῆς Κοινότητος πρὸς τὸν Σύνδεσμον».

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ Σύνδεσμος, ἀκολουθῶν τὰς παραδόσεις τῶν ἀειμνήστων ἰδρυτῶν αὐτοῦ, δὲν θὰ πωλήσῃ ποτὲ τὴν διαθήκην των ἀντὶ οἰουδήποτε ἀνταλλάγματος, ἀλλὰ, θὰ συνεχίσῃ νὰ παρέχῃ ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν γενέτειραν τῶν ἀπανταχοῦ μελῶν αὐτοῦ. Ἡ δὲ στήλη αὐτῆ—τοῦ Τσαγκατσούκα—θὰ συνεχίξῃ νὰ τὰ λέῃ ὀρθὰ - κοφτὰ καὶ χωρὶς καυγά, ἀδιαφοροῦσα ἂν αὐτὰ ποῦ γράφει εἶναι κακοχώνευτα, ἀπὸ οἰονδήποτε, ἀρκεῖ νὰ μὴ ψεύδεται ὁ συντάκτης των.

Γνωρίζομεν ὅτι δὲν θὰ θελήσητε νὰ καταλάβετε τὸν πόνον μας, οὔτε θὰ κυττάξητε ἂν ὁ δρόμος ποῦ ἀκολουθοῦμε εἶναι σωστός, ἀλλὰ θὰ παπαγαλίζετε τὰ λεγόμενα ἀπὸ τοὺς εὐτυχῶς ὀλίγους, τοὺς μετρημένους εἰς τὰ δάκτυλα τῶν δύο χειρῶν, ἀντισυνδεσμικούς... «Μεγαλοχωρίτας» ποῦ τρέφονται μετὰ τὸ μικρόβιο τῆς μοχθηρίας καὶ θὰ μᾶς λέτε βλαμμένους, ὀπισθοδρομικούς καὶ στενόμυαλους καὶ, κατὰ βάθος, θὰ μισήτε περισσότερο τὸν χαράσσοντα τοῦτες τίς γραμμῆς, πράγματα ὅμως ποῦ ἔχομε συνηθίσει νὰ τ' ἀκούμε.

Βεβαίως λυπεῖται ὁ Σύνδεσμος, διότι δὲν χαίρεται καὶ ἡ Κοινότης διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραγματοποιηθέντα ἔργα, ὑμεῖς ὅμως, θὰ πρέπει νὰ οἰσθάνεσθε ἐντροπὴν διὰ λογαριασμὸν σας κ. Περιδὰ, ὅταν ὑπογράψατε αὐτὸ τὸ κατασκευάσιμα ὑποναμύσεως τοῦ Συνδέσμου—αὐτὸ τὸ «Χοῖζιρ Μεχτούπ», δηλαδὴ τὸ ἔτσιμο γράμμα, ποῦ μᾶς ἐστείλατε πρὸς δημοσίευσιν καὶ ἀλλοίμονον! δὲν θυμηθήκατε τουλάχιστον ὅτι εἰσθε καὶ σεῖς ἀπ' τὴν γενεὰ τοῦ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Συνδέσμου ἀειμνήστου Κώστα Παπανικολάου, τοῦ ὁποῖου ἀσφαλῶς θὰ τρίξουν τώρα τὰ κόκκαλα ἐξ αἰτίας σας.

Ἡμεῖς ὅμως καὶ ὅλα τὰ μακρὰν τῆς γενετήρας διαμένοντα μέλη τοῦ Συνδέσμου, πιστεύοντες ἀληθινὰ ὅτι δὲν γνωρίζετε

τὸν ὄγκον τῆς δηλητηριασμένης τροφῆς ποῦ προσφέρετε εἰς τὸν Σύνδεσμον μετὰ τὴν ἐκ μέρους σας διαστρεῦλωσιν τῆς ἐννοίας τοῦ δημοσιεύματός μας, με δακρυσιμένα μάτια γυρισμένα πρὸς τὸν οὐρανο, ἐπαλαμβάνομεν τὸ Ρῆμα τοῦ Κυρίου μας «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἴδασιν τί ποιοῦσι» καὶ ἐν συνεχείᾳ λέμε τὸ λαϊκὸ «Κάμε τὸ κοιλὸ καὶ ρίξτο στὸ γιοαλό».

Μόνον δὲ—ὄ μὴ γένοιτο ποτὲ—ὅταν ἐναπομείνουν ἐν τῇ ζωῇ, ὀλιγώτερα τῶν ἑπτὰ τακτικῶν μελῶν ποῦ ἀπαιτοῦται διὰ τὴν ὑπαρξίν Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τότε, καὶ μόνον τότε, συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν, ἴσως γίνῃ σκέψις δισλύσεως τοῦ Συνδέσμου, πρὸς μεγάλην χαρὰν σας!

(Ἐντολὴ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου)

Διατελούμεν φιλικώτατα Δ. Ι. Κ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Θ. ΤΡΑΠΑΛΗΣ

Κατόπιν ἀσθενείας, ἢ ὁποία τὸν ἐκράτησε κλινῆρ ἑπ' ὀλίγας ἡμέρας, ἀπεβίωσε τὴν 22αν Δεκεμβρίου π.ἔ. ὁ Παναγιώτης Θ. Τράπαλης ἑτῶν 74, εἰς τὴν πόλιν REAVER FALLS, PA. Ἀμερικῆς.

Ἐκεῖ εἶχε ἐγκατασταθεῖ ὡς μετανάστης εἰς ἡλικίαν 12 ἐτῶν. Ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπακούσας εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος του κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων 1912—1913 καὶ ἐξεπλήρωσε τὰς στρατιωτικὰς του ὑποχρεώσεις.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν πολέμων τούτων, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅπου διεκρίνετο μεταξύ τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων διὰ τὴν φιλεργατικότητα καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν του δραστηριότητα ὡς ἐστιάτωρ. Παραλλήλως ὅμως διεκρίνετο καὶ διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν φιλολληλίαν του.

Ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεώς του ἐκέρδιζε πολλά. Δὲν εἶχε ὅμως φιλοδοξίαν ν' ἀποκτήσῃ θησαυροὺς ἐπιγείους! Διὰ τοῦτο, ὅλα σχεδὸν ὅσα ἐκέρδιζε, τὰ διέθετεν ἀθρόωως δι' εὐγενεῖς καὶ ἀνθρωπιστικούς σκοπούς, βοηθῶν τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς συμπατριώτας του ἐκείνους ποῦ ἀντελαμβάνετο ὅτι εἶχαν ἀνάγκην βοηθείας.

Περισσότερον ὅμως πάντοτε ἄλλου ἐνδιέφερετο καὶ διέθετε σημαντικὰ ποσὰ διὰ τὴν ἀνεγερσιν ἐκκλησιῶν, σχολείων καὶ ἄλλων κοινωφελῶν ἔργων εἰς τὴν γενέτειράν του, τὰ Λαστέικα — Πύργου Ἡλείας καὶ ἄλλαχοῦ.

Τὸ ἐνδιαφέρον του αὐτό, τὸ ἐπεξέτεινε καὶ διὰ τὴν ἀνεγερσιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Νεομάρτυρος Ἁγίου Γερασίου τοῦ Μεγαλοχωριῆτη.

Δὲν ἐπερίμενε ὅμως ἐκκλήσεις καὶ ἱκεσίες διὰ νὰ συνδράμῃ τὴν ἀνεγερσιν τῆς Ἐκκλησίας μας αὐτῆς. Ἀλλὰ, μάλιστα τὸ 1958 παρέλαβε μίαν φυαλλίδα τοῦ βίου, τῆς ἀκολουθίας καὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Νεομάρτυρος Ἁγίου Γερασίου, τὴν ὁποῖαν εἶχε τὴν καλωσύνην καὶ τὴν ἔστειλεν ἢ ἐπ' ἀδελφῆ ἀνεψιά του Πρεσβυτέρα κ. Δήμητρα Κωνσταντ. Βαστάκη, ἔσπευσε αὐθορμήτως καὶ μᾶς ἀπέστειλεν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου μας, ὡς πρώτην δόσιν 200 δολλάρια. Ἐκτοτε, κάθε πρωτοχρονιά, ἢ Μεγάλῳ Πάσχα, ἀπέστελλε καὶ ἄλλας δόσεις ἀπὸ τὰς ὁποίας συνεκεντρώθη τὸ ὀλικὸν ποσὸν δραχμῶν 21.200.

Ὁ Σύνδεσμος ἡμῶν, ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει τῶν μελῶν αὐτοῦ τῆς 14ης Ἰουνίου 1959, τιμῆς ἔνεκεν, ἀνεκύρυσεν τὸν ζῶντα τότε Παναγιώτην Τράπαλην, ἐπίτιμον μέλος του, διὰ τὸ ἐμπράκτως ἐπίδειχθῆν ἐνδιαφέρον αὐτοῦ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου μας.

Μετὰ τὸν θάνατόν του, εὐρέθησαν 1.000 Δολλάρια εἰς χεῖρας τρίτου τινός, ποῦ τὰ ἄφησεν ὁ θανὼν, διὰ νὰ χρησιμεύσουν διὰ τὰ τελευταῖα ἔξοδα νοσηλείας καὶ κηδείας αὐτοῦ.

Ἦδη ὁ Σύνδεσμος ἡμῶν, περίλυπος, συνεχίζει καὶ παρακαλεῖ τὸν Ὑψιστον νὰ εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς γῆς ποῦ τὸν ἐκάλυψε. Συλλυπούμενος δὲ τὰ ἀδελφία καὶ ὅλους τοὺς συγγενεῖς του, εὐχεται αἰωνίαν του τὴν μνήμην.

Δ. Ι. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ

Ὁ κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σ. ΒΟΝΟΡΤΑΣ συμπολίτης μας καὶ διακεκριμένος καλλιτέχνης ἐμποροπόπτης, ἀφίχθεις ἐνταῦθα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐγκατέστησε τὸ ἐμπορογραφεῖον του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σανταροζα ἀριθ. 5.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἡ κόρη τοῦ Κωνσταντίνου Ἰ. Πριγκηφύλλη ὀνομασθεῖσα Βασίλική.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Ἀθαν. Δ. Βονόρτας μετὰ τῆς Δίδος Φωτεινῆς Μπαλατσῆ ἠρραδωνίσθησαν.